

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
14	vrijdag	5 april	• 20.21 uur
	Sabbat	6 april	• 20.23 uur
15	vrijdag	12 april	• 20.33 uur
	Sabbat	13 april	• 20.35 uur
16	vrijdag	19 april	• 20.45 uur
	Sabbat	20 april	• 20.47 uur
17	vrijdag	26 april	• 20.57 uur
	Sabbat	27 april	• 20.59 uur
18	vrijdag	3 mei	• 21.09 uur
	Sabbat	4 mei	• 21.11 uur
19	vrijdag	10 mei	• 21.20 uur
	Sabbat	11 mei	• 21.22 uur
20	vrijdag	17 mei	• 21.31 uur
	Sabbat	18 mei	• 21.33 uur
21	vrijdag	24 mei	• 21.41 uur
	Sabbat	25 mei	• 21.42 uur
22	vrijdag	31 mei	• 21.50 uur
	Sabbat	1 juni	• 21.51 uur
23	vrijdag	7 juni	• 21.57 uur
	Sabbat	8 juni	• 21.57 uur
24	vrijdag	14 juni	• 22.01 uur
	Sabbat	15 juni	• 22.02 uur
25	vrijdag	21 juni	• 22.04 uur
	Sabbat	22 juni	• 22.04 uur
26	vrijdag	28 juni	• 22.04 uur
	Sabbat	29 juni	• 22.04 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Met Gods genade zal het Bijbelboek *Handelingen der apostelen* het komende half jaar het studieonderwerp zijn in de sabbatscholen over de hele wereld. Dit boek is van groot belang, want het is het enige historische boek van het Nieuwe Testament. Het is de voornaamste bron van informatie over de vroegchristelijke kerk en bevat een nauwkeurige uiteenzetting van het verlossingsplan en de missie van de gemeente.

“De kerk is het door God aangewezen werktuig om mee te werken aan de redding der mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen en haar zending is het evangelie aan de wereld uit te dragen. Van meet af aan is het Gods bedoeling geweest dat Zijn volheid en Zijn algenoegzaamheid door Zijn gemeente naar de wereld zullen worden weerkaatst. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht, moeten Zijn heerlijkheid verkondigen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 9.

De schrijver van dit boek was Lukas, een Griekse christen en trouwe metgezel van de apostel Paulus, die het verslag rond 61 na Christus schreef, terwijl de apostel in Rome gevangen zat.

“Het gehele boek over de Handelingen moet zorgvuldig bestudeerd worden. Het staat vol kostbare instructie; het vermeldt ervaringen in het evangeliewerk en dat onderwijs hebben wij heden in ons werk nodig. Dit is een wondere geschiedenis; het gaat over de hoogste scholing die studenten op onze scholen moeten ontvangen (Brief 100, 1909).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 429.

“Lukas, de schrijver van het boek handelingen en Theophilus, aan wie het gericht is, hadden prettig samengewerkt. Theophilus had van Lukas veel onderricht en groot licht ontvangen. Lukas was de leraar van Theophilus geweest en hij voelde zich nog steeds verantwoordelijk om hem leiding te geven en te onderrichten, hem in zijn werk te steunen en te beschermen.

In die tijd was het gebruikelijk dat een schrijver zijn manuscript aan iemand anders zond voor onderzoek en kritiek. Lukas koos Theophilus als iemand, waarin hij vertrouwen stelde om dit belangrijke werk te doen. Eerst vestigde hij de aandacht van Theophilus op het verslag van het leven van Christus, zoals dat in het boek van Lukas staat, dat door dezelfde schrijver aan Theophilus was gericht. (Handelingen 1:1-5 aangehaald)... De leer van Christus moest bewaard blijven in manuscripten en boeken (MS 40, 1903).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 429.

“Christus besloot dat Hij, wanneer Hij van deze aarde zou opvaren, een gave zou schenken aan hen die in Hem hadden geloofd en aan hen die in Hem zouden geloven. Welke gave kon Hij geven die groot genoeg was om Zijn

hemelvaart naar de middelaarstroon te kennen te geven en luister bij te zetten? Deze gave moest beantwoorden aan Zijn grootheid en koningschap. Hij besloot Zijn vertegenwoordiger te geven, de derde persoon van de Godheid. Deze gave was niet te overtreffen. Hij zou alle gaven in één enkele geven, en daarom zou de goddelijke Geest, die bekerende, verlichtende en heiligende macht, Zijn gave zijn....” –*Bijbelkommentaar*, blz. 431.

Ook wordt het volk van God aan het einde der tijden de spaderegen beloofd, die hen in staat zal stellen om hun missie te voltooien en de heerlijkheid van God aan de wereld te weerspiegelen.

“Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld.” Zacharía 10:1.

“Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.” Joël 2:28, 29.

“De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de ‘vroegere regen’; en heerlijk was het resultaat. Maar de ‘late regen’ zal nog overvloediger zijn.” –*Ye Shall Receive Power*, blz. 301.

“Vóór de laatste uitstorting van Gods oordelen over de aarde zal er onder Gods volk zulk een herleving van de oorspronkelijke godsvrucht zijn, zoals er sinds de tijd van de apostelen geen meer geweest is. De Geest en de kracht van God zullen over Zijn kinderen worden uitgestort.” –*De grote strijd*, blz. 430.

Moge God de studie van de Handelingen der apostelen zegenen en Zijn volk een opwekking geven van ware godsvrucht. Hun meest dringende behoefte is om, onder leiding van de Heilige Geest, te voldoen aan de voorwaarden waaronder de Heer in staat zal zijn om de late regen in overvloed uit te storten. Moge het evangelie gepredikt worden en Zijn volk voorbereid worden op de spoedige wederkomst van de Heer.

–*De broeders en zusters
van de Predikersafdeling en de Generale Conferentie*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
14. Prediken onder de heidenen.....	5
15. De eerste afgevaardigdenvergaderingen	11
16. De jonge Timótheüs	17
17. Thessalonica, Berea, en Athene	24
Zendingsbericht van nieuwe Europese landen	31
18. Korinthe	33
19. Éfeze.....	38
20. Jeruzalem.....	46
21. De samenzwering.....	53
22. De rechtszitting in Caesarea.....	59
23. Paulus' beroep op de keizer	65
24. 'Ik weet dat u ze gelooft'	70
25. De schipbreuk	75
26. Rome	82
Zendingsbericht van de Virtuele Zendingschool	90

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Ruben Martinez Belmontes
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

Prediken onder de heidenen

“Maar de Joden die ongehoorzaam waren, wekten in de zielen van de heidenen onrust en verbittering tegen de broeders.” Handelingen 14:2.

“Bij al hun zendingswerkzaamheden streefden Paulus en Barnabas ernaar het voorbeeld van Christus te volgen door zichzelf op te offeren en gelovig en ernstig voor zielen te arbeiden. Omzichtig, ijverig en onvermoeid gingen zij niet te rade bij begeerte of zelfzucht, maar met vrome bezorgdheid strooiden zij in voortdurende activiteit het zaad der waarheid uit. En bij het uitstrooien van het zaad zorgden de apostelen ervoor om aan allen die op het evangelie bouwden, praktisch onderricht van onschatbare waarde te geven.

Deze ernstige, godvruchtige geest maakte op de nieuwe discipelen een blijvende indruk en overtuigde hen van de belangrijkheid van de evangelieboodschap.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 139.

ZONDAG

Ikonium

1. **Toen Paulus en Barnabas in Ikonium predikten, geloofden zowel Joden alsook Grieken het evangelie. Maar wat deden de ongelovige Joden? Handelingen 14:1, 2.**

Handelingen 14:1, 2 *En het gebeurde in Ikonium dat zij samen de synagoge van de Joden binnengingen en zo spraken dat een grote menigte, zowel van Joden als van Grieken, geloofde. Maar de Joden die ongehoorzaam waren, wekten in de zielen van de heidenen onrust en verbittering tegen de broeders.*

“De toenemende populariteit van de door de apostelen verkondigde boodschap vervulde de ongelovige Joden met haat en nijd, en zij besloten onmiddellijk een einde aan het werk van Paulus en Barnabas te maken. Door middel van valse en overdreven berichten wisten zij de overheid vrees in te boezemen dat de gehele stad in gevaar verkeerde en tot oproer werd aangezet. Zij gaven te kennen dat grote scharen zich bij de apostelen aansloten en deden het voorkomen dat dit plaats-

vond met heimelijke en gevaarlijke bedoelingen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 132.

MAANDAG

2. **Hoe ondersteunde de Heer de discipelen in het omgaan met onwaarheden? Wat gebeurde er onder het volk? Handelingen 14:3, 4.**

Handelingen 14:3, 4 *Zij verbleven daar dan lange tijd en spraken vrijmoedig, in vertrouwen op de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord van Zijn genade en tekenen en wonderen door hun hand liet gebeuren. En de bevolking van de stad raakte verdeeld. Sommigen waren voor de Joden, anderen voor de apostelen.*

“Als gevolg van deze beschuldigingen werden de discipelen herhaaldelijk voor de overheid gebracht; maar hun verdediging was zo zuiver en vol inzicht, en hun verklaring van hetgeen zij leerden zo rustgevend en begrijpelijk, dat zich een sterke invloed in hun voordeel deed gelden. Ofschoon de stadsbestuurders door de valse geruchten die ze over de apostelen hadden vernomen, bevooroordeeld waren, waagden zij het toch niet hen te veroordelen. Zij konden slechts tot de erkenning komen dat het onderwijs van Paulus en Barnabas ten doel had de mensen om te vormen tot deugdzame, ordelievende burgers van de maatschappij, en dat de zedelijke gedragingen en de goede orde in de stad zich verbeterden wanneer de door de apostelen onderwezen waarheden werden aanvaard.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 132, 133.

DINSDAG

Conflict het hoofd bieden

3. **Tot welk gevaarlijk punt escaleerde de tegenstand tegen de apostelen? Wat deden ze daarom? Handelingen 14:5, 6.**

Handelingen 14:5, 6 *En toen er een oploop ontstond, zowel van heidenen als van Joden, met hun leiders, om hen smadelijk te behandelen en te stenigen, vluchtten zij, toen dit tot hen doordrongen was, naar de steden van Lycaonië, namelijk Lystre en Derbe, en de omgeving ervan.*

“De Joden waren zo woedend over de wending die de zaak nam, dat ze besloten hun doel met geweld te bereiken. Zij wekten de laagste hartstochten van de onontwikkelde, luidruchtige menigte en slaagden er op deze wijze in een oproer te veroorzaken, dat zij aan de lering van de discipelen toeschreven. Door deze valse aanklacht hoopten zij voor de uitvoering van hun plan de medewerking van de stadsbestuurders te verkrijgen. Zij bepaalden dat de discipelen geen gelegenheid moesten hebben om zich te verdedigen en dat het gepeupel moest ingrijpen door Paulus en Barnabas te stenigen, om zo een eind aan hun arbeid te maken.

Vrienden van de apostelen, ofschoon ongelovigen, waarschuwd hen voor de boosaardige plannen van de Joden en drongen er bij hen op aan zich niet nodeloos aan de woede van de menigte bloot te stellen, maar hun leven in veiligheid te brengen.

Paulus en Barnabas verlieten daarop vrijwillig en in het geheim Iconium en lieten het aan de gelovigen over het werk voor een tijd alléén voort te zetten. Doch zij namen in geen geval voorgoed afscheid. Zij waren voornemens terug te keren zodra de opwinding was geluwd om dan het begonnen werk te voltooiën.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 134.

WOENSDAG

4. Welk wonder gebeurde er in Lystre door Jezus’ macht die werkte in Paulus en Barnabas? Handelingen 14:7-10.

Handelingen 14:7-10 *En zij verkondigden daar het Evangelie. En er zat in Lystre een man die geen macht had over zijn voeten: hij was kreupel van de moederschoot af en had nooit kunnen lopen. Deze hoorde Paulus spreken. Die keek hem doordringend aan en toen hij zag dat hij geloof had om gezond te worden, zei hij met luide stem: Sta recht op uw voeten! En hij sprong op en liep rond.*

“Eens toen Paulus de mensen vertelde van Christus’ werk als Heelmeester van de zieken en ellendigen, zag hij onder zijn toehoorders een lamme wiens ogen op hem waren gericht en die zijn woorden aannam en geloofde. Paulus’ hart ging in medelijden uit naar deze ongelukkige man, in wie hij iemand bespeurde die ‘geloof had om genezing te vinden’. In tegenwoordigheid van de bijgelovige schare beval Paulus de kreupele recht op zijn voeten te staan. Tevoren was de lijder slechts in staat geweest een zittende houding aan te nemen.

Maar nu gehoorzaamde hij ogenblikkelijk het bevel van Petrus, en voor het eerst van zijn leven stond hij op zijn voeten. Deze geloofsdaad ging met kracht gepaard, en deze kreupele ‘sprong overeind en liep heen en weer.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 134, 135.

DONDERDAG

5. Hoe reageerden de mensen in Lystre hierop? Hoe noemden ze Paulus en Barnabas? Handelingen 14:11-18.

Handelingen 14:11-18 *En de menigten, die zagen wat Paulus gedaan had, verhieven hun stem en zeiden in het Lycaonisch: De goden zijn aan mensen gelijk geworden en naar ons afgedaald. En zij noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat hij het woord voerde. En de priester van Zeus, wiens tempel vóór hun stad lag, bracht ossen en kransen bij de poorten en wilde samen met de menigten offeren. Maar toen de apostelen Barnabas en Paulus dat hoorden, scheurden zij hun kleren, stortten zich in de menigte en riepen: Mannen, waarom doet u dit? Ook wij zijn mensen net zoals u, en wij verkondigen u juist dat u zich van deze zinloze dingen moet bekeren tot de levende God, Die de hemel, de aarde, de zee en alles wat erin is, gemaakt heeft. Hij heeft in de tijden die achter ons liggen al de heidenen hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij Zichzelf toch niet onbetuigd liet door goed te doen: Hij gaf ons vanuit de hemel regen en vruchtbare tijden en verzadigde ons hart met voedsel en vreugde. En door dit te zeggen, konden zij de menigten er maar nauwelijks van weerhouden, aan hen te offeren.*

“De inwoners van Lystra voerden aan dat zij met eigen ogen de wonderbaarlijke macht van de apostelen hadden gezien. Zij hadden gezien hoe een kreupele die nooit had kunnen gaan, zich nu in uitstekende gezondheid en kracht kon verheugen. Eerst na veel overredingskracht van de zijde van Paulus, en een zorgvuldige uiteenzetting betreffende de zending van hemzelf en Barnabas als afgezanten van de God des hemels en van Zijn Zoon, de grote Heelmeester, gelukte het om het volk van hun voornemen af te brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 135, 137.

VRIJDAG

6. Wie zette hen aan om Paulus te stenigen? Wat gebeurde er nadat ze hem voor dood hadden achtergelaten? Handelingen 14:19, 20.

Handelingen 14:19, 20 *Maar er kwamen Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigten overtuigden; en zij stenigden Paulus en sleep-ten hem de stad uit, omdat zij dachten dat hij dood was. Maar toen de discipelen hem omringd hadden, stond hij op en ging de stad in, en de volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.*

“De teleurstelling die de inwoners van Lystra ondergingen doordat hun het voorrecht werd ontzegd om aan de apostelen een offer te brengen, bracht hen ertoe zich tegen Paulus en Barnabas te keren met een geestdrift, bijna even groot als die waarmee zij hen als goden hadden begroet. Opgehitst door de Joden, namen zij zich voor de apostelen met geweld aan te grijpen. De Joden drongen er bij hen op aan om Paulus geen gelegenheid tot spreken te geven, met de bewering dat, indien zij hem dit voorrecht verleenden, hij het volk zou betoveren. Weldra werden de moorddadige plannen van de vijanden van het evangelie tot uitvoering gebracht. De inwoners van Lystra gaven zich over aan de invloed van het kwaad; een satanische woede maakte zich van hen meester, en zij grepen Paulus en stenigden hem meedogenloos. De apostel dacht dat zijn einde was gekomen. Het martelaarschap van Stefanus en de wrede rol die hij daar zelf in had gespeeld, kwamen hem duidelijk voor de geest. Met kneuzingen overdekt en uitgeput door pijn, viel hij ter aarde, en de woedende scharen ‘sleepten hem de stad uit, menende, dat hij dood was’. [...]

Hoe groot was hun verbazing toen de apostel midden in hun geklaag het hoofd ophief en, met de lof van God op de lippen, opstond. Voor de gelovigen gold dit onverwachte herstel van Gods dienstknecht als een wonder van goddelijke kracht, en het scheen 's Hemels zegel te drukken op hun verandering van levensovertuiging. Zij verheugden zich met onuitsprekelijke blijdschap, en prezen God met een hernieuwd geloof.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 137, 138.

SABBAT

- 7. Hoe keken Paulus en Barnabas naar de dingen die zij in Lystre hebben ondergaan? In welke andere steden werd er geëvangeli-seerd, en welke werden versterkt? Handelingen 14:21-28; Jesaja 54:2.**

Handelingen 14:21-28 *En nadat zij aan die stad het Evangelie verkondigd hadden en veel discipelen gemaakt hadden, keerden zij*

terug naar Lystre, Ikonium en Antiochië, en zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan. En toen zij in elke gemeente door het opsteken van de handen voor hen ouderlingen gekozen hadden en onder vasten gebeden hadden, droegen zij hen op aan de Heere, in Wie zij nu geloofden. En na Pisidië doorgereisd te hebben, kwamen zij in Pamfylië. En toen zij in Perge het Woord gesproken hadden, kwamen zij naar Attalia. En daarvandaan voeren zij naar Antiochië, waar zij aan de genade van God opgedragen waren voor het werk dat zij volbracht hadden. Toen zij daar aangekomen waren, riepen zij de gemeente bijeen en deden er verslag van wat voor grote dingen God met hen gedaan had, en dat Hij voor de heidenen de deur van het geloof geopend had. En zij verbleven daar geen korte tijd met de discipelen.

Jesája 54:2 Vergroot de plaats voor uw tent, laat men uw tentkleden wijd uitspannen, wees niet terughoudend, verleng uw touwen, sla uw pinnen vast.

“En zo niet voor gevaar terugschrikkend, ‘keerden zij terug naar Lystra, Iconium en Antiochië, om de zielen der discipelen te versterken en hen te vermanen om te blijven bij het geloof’. Velen hadden de blijde tijdingen van het evangelie aanvaard en zodoende zichzelf aan schande en verzet blootgesteld. De apostelen probeerden deze in hun geloof te bevestigen, opdat het door hen verrichte werk in stand mocht blijven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 138.

Ter overdenking

“Wanneer veelbelovende en bekwame mannen, zoals Timotheüs, werden bekeerd, probeerden Paulus en Barnabas hen ernstig van de noodzakelijkheid te overtuigen om in de wijngaard te arbeiden. En wanneer de apostelen naar een andere plaats gingen, faalde het geloof van deze mannen niet, maar het werd veeleer versterkt. Zij waren zorgvuldig onderricht in de wegen des Heren, en hun was geleerd hoe zij voor het heil van hun medemensen onzelfzuchtig, vurig en volhardend moesten arbeiden. Deze zorgvuldige opleiding van nieuwe discipelen was een belangrijke factor in het opmerkelijk succes dat Paulus en Barnabas bij hun prediking in heidense landen vergezelde.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 138.

De eerste afgevaardigdenvergaderingen

“En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.” Handelingen 15:1.

“Te Jeruzalem troffen de afgevaardigden uit Antiochië de broeders uit de verschillende gemeenten, die tot een algemeen beraad waren samengekomen. Zij vertelden hun van het succes waarmee hun werk onder de heidenen gepaard ging. Daarna gaven zij een duidelijke uiteenzetting van de verwarring die was ontstaan doordat enige bekeerde Farizeeën zich naar Antiochië hadden begeven met de bewering dat de heidenen zich moesten laten besnijden en de wet van Mozes moesten onderhouden om zalig te worden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 141, 142.

ZONDAG

Judaïsten zaaiden verwarring

1. **Wat werd de pasbekeerde niet-Joden door sommige Joden verteld? Handelingen 15:1.**

Handelingen 15:1 *En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.*

“Met grote beslistheid beweerden deze Judaïstische leraars dat men, om behouden te worden, besneden moest zijn en de gehele ceremoniële wet diende te houden. Paulus en Barnabas traden deze valse leer onmiddellijk tegemoet en weigerden om dit onderwerp bij de heidenen ter sprake te brengen. Anderzijds staafden vele gelovige Joden te Antiochië de bewering van de onlangs uit Judea gekomen broeders. [...]

De Joden vreesden, dat, indien de beperkingen en ceremoniën van hun wet voor de heidenen niet als voorwaarde tot godsdienstige gemeenschap werden gesteld, de nationale kenmerken van de Joden, die hen tot hiertoe van alle andere volken hadden onderscheiden,

spoedig geheel zouden verdwijnen bij hen die de evangelieboodschap aanvaardden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 140, 141.

MAANDAG

- 2. Wat zagen de broeders als noodzakelijk om dit probleem op te lossen? Waar werden ze heen gestuurd om de apostelen en oudsten hierover te ontmoeten? Handelingen 15:2-6.**

Handelingen 15:2-6 *Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond, bepaalden zij dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan. Nadat zij dan door de gemeente uitgeleide gedaan waren, reisden zij door Fenicië en Samaria en vertelden over de bekering van de heidenen, en zij bezorgden al de broeders grote blijdschap. Toen zij in Jeruzalem gekomen waren, werden zij ontvangen door de gemeente en de apostelen en de ouderlingen; en zij deden verslag van alles wat God door hen gedaan had. Maar, zeiden zij, er zijn er enigen opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de wet van Mozes in acht te nemen. En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bezien.*

“Over deze kwestie werd in de vergadering heftig gediscussieerd. Nauw verbonden met het vraagstuk van de besnijdenis waren nog enige andere problemen die om ernstige overweging vroegen. Een ervan was het probleem welk standpunt men moest innemen tegenover het gebruik van aan de afgoden gewijd vlees. Vele heidense bekeerlingen leefden te midden van onwetende en bijgelovige mensen die steeds opnieuw aan de afgoden offerden. De priesters van deze heidense eredienst bedreven met de hun gebrachte offerdieren een uitgebreide handel; en de Joden vreesden dat de heidense bekeerlingen het christendom in diskrediet zouden brengen door datgene wat aan de afgoden was geofferd, te kopen en zo tot op zekere hoogte de afgodische gewoonten te bekrachtigen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 142.

Petrus vertelde wat er gebeurde bij Cornelius

3. **Over welke gebeurtenis vertelde Peter om een basis te leggen voor de discussies? Handelingen 15:7-11.**

Handelingen 15:7-11 *En toen daarover een heftige woordenstrijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons mij uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven. En God, de Kenner van de harten, heeft getuigenis aan hen gegeven door hun de Heilige Geest te geven, evenals aan ons; en Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, en heeft hun hart door het geloof gereinigd. Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaders en ook wij niet hebben kunnen dragen? Maar wij geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig te worden als ook zij.*

“Reeds eerder had Petrus met zijn broeders over de bekering van Cornelius en zijn vrienden en over zijn omgang met hen gesproken. Toen hij bij die gelegenheid vertelde hoe de Heilige Geest op de heidenen neerdaalde, zei hij: ‘Indien nu God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?’ (Handelingen 11:17)

En nu sprak hij met evenveel geestdrift en kracht: ‘God, die de harten kent, heeft getuigd door hun de Heilige Geest te geven evenals ook aan ons, zonder enig onderscheid te maken tussen ons en hen, door het geloof hun harten reinigende. Nu dan, wat stelt gij God op de proef door een juk op de hals der discipelen te leggen, dat noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?’ Dit juk was niet de wet der tien geboden, zoals velen die de bindende eisen der wet ontkennen, beweren; Petrus doelde hier op de ceremoniële wet, die door het kruis van Christus van nul en gener waarde was geworden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 143, 144.

4. **Wat vertelden Paulus en Barnabas de gemeente over hun prediking aan de heidenen? Handelingen 15:12.**

Handelingen 15:12 *En heel de menigte zweeg, en zij hoorden Barnabas en Paulus vertellen wat voor grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.*

“Petrus’ toespraak bracht de vergadering zover dat zij geduldig kon luisteren naar Paulus en Barnabas, die hun belevenissen in het werk onder de heidenen vertelden, ‘De gehele vergadering werd stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 144.

DONDERDAG

Overeenstemming

5. **Tot welke overeenstemming kwam de gemeente nadat ze naar Jakobus had geluisterd? Handelingen 15:13-21.**

Handelingen 15:13-21 *En toen zij zwegen, antwoordde Jakobus: Mannenbroeders, luister naar mij. Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat: Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken, maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed. Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.*

“De Heilige Geest achtte het raadzaam de ceremoniële wet niet aan de heidense bekeerlingen op te leggen, en het inzicht van de apostelen stemde met het inzicht van de Heilige Geest overeen. Jakobus presideerde de raadsvergadering, en zijn uiteindelijke beslissing luidde: ‘Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot

God bekeren, niet verder moet lastig vallen.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 144.

VRIJDAG

6. Hoe werd de uiteindelijke beslissing doorgegeven aan de gemeenten en groepen? **Handelingen 15:22-31.**

Handelingen 15:22-31 *Toen dacht het de apostelen en de ouderlingen met heel de gemeente goed, enige mannen uit hun midden te kiezen en met Paulus en Barnabas mee te sturen naar Antiochië: Judas, ook Barsabas geheten, en Silas, leidinggevende mannen onder de broeders. En zij schreven door hun dienst het volgende: De apostelen, de ouderlingen en de broeders groeten de broeders uit de heidenen die in Antiochië, Syrië en Cilicië zijn. Wij hebben gehoord dat sommigen die bij ons vandaan zijn gekomen, u met woorden in verwarring hebben gebracht en uw zielen hebben verontrust door te zeggen dat u besneden moet worden en de wet moet onderhouden. Wij hadden hun daar geen opdracht toe gegeven. Daarom heeft het ons, nadat wij het eens geworden waren, goedgedacht enige mannen te kiezen en naar u toe te sturen met onze geliefden, Barnabas en Paulus, mensen die hun leven overhebben voor de Naam van onze Heere Jezus Christus. Daarom hebben wij Judas en Silas gestuurd, die hetzelfde ook mondeling zullen meedelen. Want het heeft de Heilige Geest en ons goedgedacht u verder geen last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen: dat u zich onthoudt van afgodenoffers, van bloed, van het verstikte en van hoererij. Als u zich ver van deze dingen houdt, zult u juist handelen. Vaarwel. Toen men afscheid van hen genomen had, gingen zij naar Antiochië; en na de menigte bijeengeroepen te hebben, overhandigden zij de brief. En toen ze die gelezen hadden, verblijdden zij zich over de bemoediging.*

“Paulus en Barnabas werden hun aanbevolen als mannen die hun leven voor de Here hadden ingezet. Judas en Silas werden met deze apostelen meegezonden om de heidenen mondeling het besluit van de vergadering mee te delen: ‘Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen de afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte en van hoererij; indien gij u hiervoor wacht, zult gij wél doen.’

De vier dienaren van God werden naar Antiochië gezonden met een brief en een boodschap die aan alle strijdvrageren een einde maakten, omdat de stem van het hoogste gezag op aarde daarin was vervat.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 145.

SABBAT

7. **Na zijn terugkeer in Antiochië vroeg Paulus Barnabas om met hem mee te gaan op een reis om de nieuwe bekeerlingen te versterken. Welk conflict ontstond er en welke beslissing namen zij? Handelingen 15:37, 41.**

Handelingen 15:37, 41 *Nu wilde Barnabas Johannes, die ook Markus heet, meenemen. [...] En hij reisde door Syrië en Cilicië en sterkte de gemeenten.*

“Barnabas was bereid met Paulus mee te gaan, maar hij wilde Marcus, die opnieuw te kennen had gegeven zich aan het zendingswerk te willen wijden, meenemen. Paulus had hiertegen bezwaar. Hij ‘bleef van oordeel, dat men niet iemand bij zich moest hebben’ die gedurende de eerste zendingsreis hen in tijd van nood had verlaten. Hij was niet bereid de zwakheid van Marcus, die voor de veiligheid en de gerieflijkheden van het huiselijk leven het werk in de steek had gelaten, te verontschuldigen. Hij verklaarde nadrukkelijk dat iemand met zo weinig weerstandsvermogen ongeschikt was voor een werk dat geduld, zelfverloochening, moed, toewijding, geloof, en bereidheid tot opoffering, indien nodig zelfs van het eigen leven, vereiste. Zo hevig was de twist dat Paulus en Barnabas uiteengingen; de laatste volgde zijn overtuiging en nam Marcus met zich mee. ‘En er ontstond een verbittering, zodat zij uiteengingen en Barnabas met Marcus naar Cyprus voer. Maar Paulus koos zich Silas en vertrok, door de broeders aan de genade des Heren opgedragen.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 149, 150.

Ter overdenking

“Ondanks het feit dat Paulus persoonlijk door God was onderwezen, had hij toch geen overdreven opvattingen omtrent persoonlijke verantwoordelijkheden. Terwijl hij voor rechtstreekse leiding tot God opzag, was hij steeds bereid het gezag te erkennen van de kerkelijke gemeente waarin de gelovigen te samen waren gebracht. Hij voelde de noodzakelijkheid tot

overleg, en wanneer zich belangrijke aangelegenheden voordeden, was hij verheugd deze aan de gemeente voor te leggen en in vereniging met zijn broeders God te vragen om wijsheid voor het nemen van de juiste beslissingen.

Zelfs ‘de geesten der profeten’, verklaarde hij, ‘zijn aan de profeten onderworpen. Want God is geen God van verwarring maar van vrede, gelijk in al de gemeenten der heiligen.’ (1 Korinthe 14:32, 33 SV)

Met Petrus leerde hij dat allen die tot één gemeente zijn verenigd, de gave moeten bezitten zich ‘jegens elkander met nederigheid’ (1 Petrus 5:5) te omgorden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 148.

16e Les

Sabbat 20 april 2024

Sabbatbegin 20.45^u ↔ 20.47^u

De jonge Timótheüs

“Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid.” 1 Timótheüs 4:12.

“Paulus zag in Timotheüs iemand die de heiligheid van het predikambt op prijs stelde, die bij het vooruitzicht van lijden en vervolging niet werd verschrikt, en die gewillig was om zich te laten onderrichten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 150.

ZONDAG

1. **Wie vroeg Paulus om met hem mee te gaan op zijn volgende reis? Wat deed hij voordat hij verder ging met deze opgave? Handelingen 16:1-5.**

Handelingen 16:1-5 *En hij kwam in Derbe en in Lystre aan. En zie, er was daar een zekere discipel van wie de naam Timotheüs was, de zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Griekse vader; van wie een goed getuigenis gegeven werd door de broeders in Lystre en Ikonium. Paulus wilde dat die met hem mee zou gaan; en hij nam hem bij zich en besneed hem omwille van de Joden die in die plaatsen woonden, want zij wisten allen dat zijn vader een Griek was. En toen*

zij de steden langs reisden, brachten zij hun de bepalingen over waarvan de apostelen en de ouderlingen in Jeruzalem besloten hadden dat men die in acht moest nemen. De gemeenten dan werden bevestigd in het geloof en namen dagelijks in aantal toe.

“Paulus zag dat Timotheüs gelovig, standvastig en oprecht was, en hij koos hem als ambt- en reisgenoot. Zij die hem in zijn jeugd hadden onderwezen, werden beloond, nu zij de zoon van hun zorgen in nauwe vriendschap met de grote apostel verbonden zagen. Timotheüs was nog een jongeling toen God hem tot het leraarsambt riep, maar zijn beginselen waren door zijn vroegtijdige ontwikkeling zo hecht, dat hij bekwaam was zijn plaats als Paulus’ helper in te nemen. En ofschoon jong, droeg hij met christelijke deemoedigheid zijn verantwoordelijkheden. Uit voorzorg raadde Paulus Timotheüs wijselijk aan om zich te laten besnijden, niet omdat God het verlangde, maar omdat hij uit het hart van de Joden het vooroordeel wilde wegnemen dat een hinderpaal voor Timotheüs’ dienstwerk zou kunnen zijn. Tijdens zijn werk moest Paulus in vele landen van stad tot stad reizen, en hij zou dikwijls de gelegenheid hebben om in de synagogen der Joden, zowel als in andere plaatsen van samenkomst, Christus te prediken. Indien het bekend zou worden dat één zijner medewerkers onbesneden was, zou zijn arbeid door het vooroordeel en het fanatisme der Joden belangrijk gehinderd kunnen worden. Overal ontmoette de apostel vastberaden tegenstand en hevige vervolging. Hij verlangde zowel zijn Joodse broeders alsook de heidenen tot kennis van het evangelie te brengen. En daarom zocht hij, in zover dit met het geloof verenigbaar was, ieder voorwendsel tot verzet uit de weg te ruimen. Maar terwijl hij aan het Joodse vooroordeel tegemoet kwam, predikte hij dat ‘besnijdenis of voorhuid’ niets was, het evangelie van Christus daarentegen alles.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 150, 151.

MAANDAG

2. **Welke plaatsen verbood de Heilige Geest Paulus en zijn medewerkers om te betreden? Waarom? Handelingen 16:6-8.**

Handelingen 16:6-8 *En nadat zij door Frygië en het land van Galatië gereisd waren, werden zij door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Asia te spreken. En bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar de Geest liet het hun niet toe. En nadat zij Mysië voorbijgereisd waren, kwamen zij in Troas.*

“De tijd was aangebroken dat het evangelie buiten de grenzen van Klein-Azië moest worden bekendgemaakt. Voor Paulus en zijn medewerkers was de weg voorbereid om over te steken naar Europa.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 156.

DINSDAG

Macedonië

3. **Welk visioen kreeg de apostel Paulus? Wat was zijn reactie daarop? Handelingen 16:9-10.**

Handelingen 16:9-10 *En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons! Toen hij nu dit visioen gezien had, probeerden wij meteen naar Macedonië te reizen, omdat wij eruit opmaakten dat de Heere ons geroepen had aan hen het Evangelie te verkondigen.*

“Te Troas, aan de oever van de Middellandse Zee, ‘kreeg Paulus in de nacht een gezicht; er stond een Macedonisch man, die hem toeriep: Steek over naar Macedonië en help ons.’ De roep was gebiedend en liet geen uitstel toe. ‘Toen hij het gezicht gezien had’, verklaart Lucas, die Paulus en Silas en Timotheüs op de overtocht naar Europa vergezeld, ‘zochten wij dadelijk gelegenheid om naar Macedonië te vertrekken, daar wij er uit opmaakten, dat God ons had geroepen om hun het evangelie te verkondigen. En van Troas afgevaren, koersten wij recht op Samothrace aan en de volgende dag naar Neapolis; en vandaar naar Filippi, dat de eerste stad is van dit deel van Macedonië, een (Romeinse) kolonie’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 156.

WOENSDAG

Filippi

4. **Wat maakten Paulus en zijn metgezellen mee in Filippi? Handelingen 16:14-18.**

Handelingen 16:14-18 *En een zekere vrouw, van wie de naam Lydia was, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God diende, luisterde naar ons. En de Heere opende haar hart, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. En toen zij gedoopt was, en haar*

huisgenoten, drong zij er bij ons op aan: Als u van oordeel bent dat ik trouw ben aan de Heere, kom dan in mijn huis en blijf er. En zij drong er sterk bij ons op aan. En het gebeurde toen wij naar de plaats van het gebed gingen, dat een zekere slavin die een waarzeggende geest had, ons tegemoetkwam. Zij verschafte haar meesters veel inkomsten met waarzeggen. Zij liep achter Paulus en ons aan en riep voortdurend: Deze mensen zijn dienstknechten van God, de Allerhoogste, die ons een weg naar de zaligheid verkondigen. En dat deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, die zich daaraan ergerde, keerde zich om en zei tegen de geest: Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus uit haar weg te gaan! En hij ging op hetzelfde moment uit haar weg.

“ ‘Op de sabbatdag’, vervolgt Lucas, ‘gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn; en nedergezeten, spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen waren. En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster uit de stad Thyatira, die God vereerde, hoorde toe, en de Here opende haar hart’. Lydia ontving de waarheid met blijdschap. Zij en haar huisgezin werden bekeerd en gedoopt, en zij verzocht de apostelen om in haar huis hun intrek te nemen.

Toen de boodschappers van het kruis zich aan hun onderwijswerk wijdde, volgde hen een vrouw die een waarzeggende geest had, roepend: ‘Deze mensen zijn dienstknechten van de allerhoogste God, die u de weg tot behoudenis boodschappen. En dit deed zij vele dagen lang’. Deze vrouw was een bijzonder werktuig van satan, en zij had door haar waarzeggerij haar meesters veel voordeel gebracht. Haar invloed had ertoe bijgedragen dat het ongeloof versterkt werd. Satan wist dat zijn rijk werd aangevallen en hij nam zijn toevlucht tot deze middelen om het werk van God te weerstaan, hopen zijn drogredenen te vermengen met de waarheden die door de verkondigers van het evangelie werden geleerd. De woorden van aanbeveling die deze vrouw uitte, waren een belemmering voor de zaak der waarheid, en leidden de aandacht van het volk van de leer der apostelen af en brachten het evangelie in opspraak. Velen werden ertoe gebracht te geloven dat de mannen die met de Geest en de macht van God spraken, werden gedreven door dezelfde geest als deze afgezante van satan.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 156, 157.

DONDERDAG

5. **Wie werd beïnvloed door de meesters van de jonge vrouw die bevrijd was van duivelse bezetenheid? Handelingen 16:19-22.**

Handelingen 16:19-22 *Toen haar meesters zagen dat hun hoop op inkomsten verdwenen was, grepen zij Paulus en Silas en sleurden hen mee naar de markt, voor de stadsbestuurders. En nadat zij hen naar de magistraten gebracht hadden, zeiden zij: Deze mensen verstoren de orde in onze stad. Het zijn namelijk Joden, en zij verkondigen gewoonten die wij niet mogen aannemen en ook niet mogen naleven, omdat wij Romeinen zijn. En de menigte kwam als één man tegen hen in verzet. En de magistraten rukten hun de kleren af en gaven bevel hen met stokken te slaan.*

“Vele anderen in de stad waren bij het verdienen van geld door satanische misleidingen geïnteresseerd. En dezen, bevreesd voor een macht die hun werk zo krachtdadig tot stilstand kon brengen, protesteerden luid tegen de dienaren van God. Zij brachten de apostelen voor de oversten van de stad met de beschuldiging: ‘Deze mannen brengen onze stad in rep en roer, daar zij Joden zijn, en zij verkondigen zeden, die wij als Romeinen niet mogen aanvaarden of volgen’. In waanzinnige opgewondenheid keerde de menigte zich tegen de discipelen. Lage gevoelens kregen de overhand en werden toegelaten door de hoofdlieden, die de apostelen de kleren van het lijf scheurden en bevalen hen te geselen. ‘En na hun vele slagen gegeven te hebben, wierpen zij hen in de gevangenis met bevel aan de bewaarder hen zorgvuldig te bewaken. Daar deze zulk een bevel ontvangen had, zette hij hen in de binnenste kerker en sloot hun voeten zorgvuldig in het blok.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 157.

VRIJDAG

Overwinningen in de gevangenis

6. **Welke ervaring hadden Paulus en Silas in de gevangenis toen ze baden en zongen? Welke verbazingwekkende dingen vonden er plaats? Handelingen 16:23-26, 30-31.**

Handelingen 16:23-26, 30-31 *En nadat zij hun veel slagen toegeënd hadden, wierpen zij hen in de gevangenis en geboden de cipier hen zorgvuldig te bewaken. En toen hij dat bevel gekregen had, wierp*

hij hen in de binnenste kerker en zette hij hun voeten vast in het blok. En omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God. En de gevangenen luisterden naar hen. En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamente van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los. [...] En hij bracht hen naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om zalig te worden? En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten.

“Met verbazing luisterden de andere gevangenen naar het geluid van gebed en gezang, dat hen vanuit de binnenste kerker bereikte. Zij waren gewend aan gillen en kreten die onder lasteren en vloeken de stilte van de nacht doorbraken, maar nooit tevoren hadden zij vanuit die donkere cel woorden van gebed en lofprijzing horen opstijgen. Bewakers en gevangenen verwonderden zich en vroegen zich af wie deze mannen konden zijn, die, koud, hongerig en gepijnigd, zich toch konden verheugen. [...] De gehele hemel had belangstelling voor de mannen die om Christus’ wil leden, en engelen werden tot hen gezonden in de gevangenis. Bij hun schreden beefde de aarde. De stevig vergrendelde gevangenisdeuren werden geopend; de ketenen en boeien vielen van de handen en voeten der gevangenen; en een helder licht verspreidde zich in de gevangenis. [...] In diepe ootmoed vroeg hij de apostelen hem de weg ten leven te wijzen. ‘Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis’, antwoordden zij; en ‘zij spraken het woord Gods tot hem in tegenwoordigheid van allen, die in zijn huis waren.’ De gevangenvaarder waste toen de wonden van de apostelen en diende hen, waarna hij en zijn gehele huis door hen werden gedoopt. Een zegenrijke invloed verspreidde zich onder de medegevangenen, en het gemoed van allen werd ontvankelijk gemaakt om naar de door de apostelen gesproken waarheden te luisteren. Zij waren overtuigd dat de God die door deze mannen werd gediend, hen wonderbaarlijk uit gevangenschap had bevrijd.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 158, 159, 160.

SABBAT

- 7. Welk bevel werd gegeven door de oversten van de gevangenvaarder? Was Paulus bereid om onopgemerkt Filippi te verlaten? Handelingen 16:35-39.**

Handelingen 16:35-39 *En toen het dag geworden was, stuurden de magistraten de gerechtsdienaars en zeiden: Laat die mensen los. En de cipier nu berichtte deze woorden aan Paulus: De magistraten hebben het bericht gestuurd dat u losgelaten moet worden; vertrek dan nu en reis in vrede. Maar Paulus zei tegen hen: Zij hebben ons, die Romeinen zijn, onveroordeeld in het openbaar gezeseld en in de gevangenis geworpen en werpen zij ons daar nu onopgemerkt uit? Zo gaat dat niet! Laten zij zelf komen en ons uitgeleide doen. En de gerechtsdienaars nu berichtten deze woorden aan de magistraten; en die werden bevreesd toen zij hoorden dat zij Romeinen waren. En zij kwamen smekend naar hen toe; en toen zij hen uitgeleide gedaan hadden, vroegen zij hun de stad te verlaten.*

“De inwoners van Filippi waren door de aardbeving in hevige mate ontsteld; en toen de gevangenisbewaarders ’s morgens berichtten wat er gedurende de nacht had plaatsgevonden, werden ze verontrust en zonden zij de gerechtsdienaars om de apostelen vrij te laten. Maar Paulus zei: ‘Zij hebben ons, hoewel wij Romeinen zijn, zonder vorm van proces in het openbaar gezeseld en in de gevangenis gezet, en willen zij ons er nu ongemerkt uitzetten? Geen sprake van; laten zij zelf komen en ons er uit leiden.’ De apostelen waren Romeinse burgers, en het was in strijd met de wet een Romein te geselen, behalve voor de meest schandelijke misdaad, of hem zonder wettig verhoor van zijn vrijheid te beroven. Paulus en Silas waren openlijk gevangen genomen en nu weigerden zij heimelijk vrijgelaten te worden, zonder de rechtvaardigende verklaring van de zijde van het stadsbestuur. Toen dit antwoord aan de oversten werd bekend gemaakt, werden ze ongerust en vreesden ze dat de apostelen zich bij de keizer zouden beklagen. Zij begaven zich dadelijk naar de gevangenis, zij verontschuldigten zich tegenover Paulus en Silas voor de onrechtvaardigheid en wreedheid, hen aangedaan, en persoonlijk leidden zij hen uit de gevangenis en vroegen hun de stad te verlaten. De overheid vreesde de invloed van de apostelen op het volk, en ook vreesden zij de Macht die ten gunste van deze onschuldige mannen had ingegrepen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 160, 161.

Ter overdenking

“De eerste christenen waren vaak geroepen om de machten der duisternis van aangezicht tot aangezicht tegemoet te treden. Door drogredenen en

door vervolging trachtte de vijand hen van het ware geloof af te brengen. In deze tegenwoordige tijd, nu het einde van alle dingen snel nadert, doet satan vertwijfelde pogingen om de wereld te verstrikken. Hij beraamt vele plannen om de gemoederen bezig te houden en om de aandacht van de waarheden die noodzakelijk zijn voor onze redding, af te leiden. In iedere stad zijn zijn handlangers bezig degenen die zich tegen de wet van God keren, in groepen te verenigen. De aartsbedrieger is aan het werk om elementen van verwarring en oproer de wereld binnen te leiden en mensen worden aangevuurd tot een ijver die het verstand te boven gaat.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 162, 163.

***Leest u alstublieft het zendingsbericht
van de nieuwe Europese landen op blz. 31.***

17^e Les

Sabbat 27 april 2024

Sabbatbegin 20.57^u ↔ 20.59^u

Thessalonica, Berea, en Athene

“En zij namen de weg door Amfipolis en Apollonia en kwamen in Thessalonica, waar een synagoge van de Joden was. En Paulus ging naar zijn gewoonte bij hen naar binnen en drie sabbatten lang ging hij met hen in gesprek vanuit de Schriften.” Handelingen 17:1, 2.

“Nadat Paulus en Silas Filippi hadden verlaten, begaven zij zich op weg naar Thessalonica. Hier werd hun het voorrecht geschonken zich in de synagoge der Joden te kunnen richten tot grote menigten die daar samenkamen. Hun verschijning getuigde van de schandelijke behandeling die hun onlangs ten deel was gevallen en maakte een verklaring noodzakelijk van hetgeen was voorgevallen. Dit deden zij zonder zichzelf te verheerlijken, maar zij verheerlijkten Hem die hun bevrijding had bewerkstelligd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 164.

ZONDAG

1. **Aangekomen in Thessalonica gingen de apostelen naar een Joodse synagoge. Waarover preekte Paulus tot de gemeenschap?**

“Paulus wees in zijn leerreden tot de Thessalonicenzen op de oudtestamentische profetieën aangaande de Messias. Christus had door Zijn onderwijs het geestesoog van de discipelen voor deze profetieën geopend. ‘En hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in de Schriften op Hem betrekking had.’ (Lukas 24:27) Wanneer Petrus Christus predikte, putte hij zijn bewijs uit het Oude Testament. Stefanus heeft dezelfde richtlijn gevolgd. Ook Paulus beriep zich bij zijn evangeliebediening op de schriftgedeelten die de geboorte, het lijden, de dood, de opstanding en hemelvaart van Christus voorzegen. Door het geïnspireerde getuigenis van Mozes en de profeten bewees hij duidelijk dat Jezus van Nazareth de Messias was, en toonde hij aan dat het de stem van Christus was, die van de dagen van Adam af door patriarchen en profeten had gesproken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 164.

MAANDAG

2. **Waarom waren de Joden jaloers op Paulus en zijn metgezellen? Welk tumult veroorzaakten de Joden? Handelingen 17:4, 5.**

Handelingen 17:4, 5 *En sommigen van hen raakten overtuigd en sloten zich bij Paulus en Silas aan, en van de godvrezende Grieken een grote menigte, en van de vooraanstaande vrouwen niet weinigen. Maar de Joden die ongehoorzaam waren, werden jaloers en namen enkele slechte mannen uit het marktvolk apart, veroorzaakten een oploop en verstoorden de orde in de stad; en zij kwamen op het huis van Jason af en probeerden hen voor het volk te brengen.*

“Evenals in andere plaatsen die zij eertijds bezochten, ontmoetten de apostelen ook hier besliste tegenstand. Maar de Joden die niet geloofden, ‘werden afgunstig’. Deze Joden stonden bovendien niet in de gunst bij de Romeinse overheid, daar zij kort daarvoor een oproer in Rome hadden veroorzaakt. Men beschouwde hen argwanend en hun vrijheid was in zekere mate beperkt. Zij zagen nu een gelegenheid om de omstandigheden te benutten om zelf weer in de gunst te komen en tegelijkertijd smaad op de apostelen en de bekeerlingen tot het christendom te werpen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 170.

DINSDAG

3. Ze vonden Paulus en Silas niet in het huis van Jason. Wat deed de menigte toen met hem? **Handelingen 17:6-9.**

Handelingen 17:6-9 *Maar toen zij hen niet vonden, sleepten zij Jason en enkele broeders voor de bestuurders van de stad en riepen luid: Deze mensen, die de wereld in rep en roer gebracht hebben, zijn ook hier gekomen, en Jason heeft hen in huis genomen; en deze mensen handelen allen tegen de geboden van de keizer, want zij zeggen dat er een andere koning is, namelijk ene Jezus. En zij brachten de menigte en de bestuurders van de stad, die dit hoorden, in verwarring. Maar toen zij van Jason en de anderen een borgsom ontvangen hadden, lieten zij hen gaan.*

“Zij gingen over tot de daad door zich met ‘enkelen van het minste straatvolk’ in verbinding te stellen. Met hun hulp gelukte het de stad in rep en roer te brengen. In de hoop de apostelen te vinden, ‘stormden zij op het huis van Jason aan’, maar ze konden Paulus noch Silas ontdekken. En ‘toen zij hen niet vonden, sleurden zij’, razend van teleurstelling, ‘Jason en enige broeders voor de stadsbestuurders, en schreeuwden: Dezen, die de wereld in opschudding gebracht hebben, zijn ook hier gekomen, en Jason heeft hen in zijn huis opgenomen. En zij handelen allen in strijd met de geboden van de keizer door te beweren, dat er een andere koning, Jezus, is’.

Toen Paulus en Silas niet te vinden waren, namen de oversten de beschuldigde gelovigen gevangen om de vrede te bewaren. ‘Maar de broeders’, die verdere geweldpleging vreesden, ‘zonden terstond in de nacht Paulus en Silas naar Berea’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 170.

WOENSDAG

Berea

4. **De apostelen kwamen in Berea aan. Welke mooie eigenschap vonden ze toen in de mensen van die plaats? Handelingen 17:10-12.**

Handelingen 17:10-12 *En meteen stuurden de broeders Paulus en Silas 's nachts weg naar Berea. Die gingen, toen zij daar gekomen waren, naar de synagoge van de Joden. En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren. Velen dan van hen geloofden, en van de aanzienlijke Griekse vrouwen en mannen niet weinigen.*

“De mensen in Berea waren niet door vooroordeel bevangen. Zij waren bereid de betrouwbaarheid van de door de apostelen gepredikte leerstellingen na te gaan. Zij onderzochten de Schriften niet uit nieuwsgierigheid, maar opdat zij zouden leren wat over de beloofde Messias was geschreven. Dagelijks onderzochten zij de Heilige Schriften, en wanneer zij schriftgedeelte met schriftgedeelte vergeleken, stonden hemelse engelen hen terzijde, die hun verstand verlichtten en hun harten ontvankelijk maakten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 172.

DONDERDAG

Athene

5. **Wat deed Paulus toen hij in Athene op zijn reisgenoten wachtte? Wat staat er over zijn ervaring opgetekend? Handelingen 17:16-18.**

Handelingen 17:16-18 *En terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte zijn geest in hem geprikkeld, want hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond. Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die godvrezend waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam. En enige epicurische en stoïsche wijsgeren raakten met hem in een twistgesprek. En sommigen zeiden: Wat zou deze praatjesmaker toch willen zeggen? Maar anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn van vreemde goden; want hij verkondigde hun Jezus en de opstanding.*

“Terwijl Paulus op Silas en Timotheüs wachtte, liet hij zijn tijd niet ongebruikt voorbijgaan. ‘Hij hield ... in de synagoge samensprekingen met de Joden en met hen, die God vereerden, en op de markt dagelijks met hen, die hij er aantrof.’ Maar zijn voornaamste werk in Athene was het uitdragen van de heilstijding aan hen die van God en Zijn voornemen ten opzichte van het gevallen mensdom geen helder begrip hadden. Spoedig zou de apostel het heidendom in zijn meest scherpzinnige, bekorende vorm ontmoeten.

Het duurde niet lang of de geleerde mannen in Athene vernamen de aanwezigheid van een vreemde leraar in hun stad, die het volk nieuwe en vreemde leerstellingen verkondigde. Enigen van deze mannen zochten Paulus op en knoopten een gesprek met hem aan. Spoedig verzamelde zich een menigte luisteraars om hen heen. Sommigen durfden de apostelen belachelijk te maken als iemand die zowel maatschappelijk als intellectueel ver beneden hen stond. Zij zeiden spottend onder elkaar: ‘Wat zou die betweter willen beweren?’ Anderen zeiden: ‘Hij schijnt een verkondiger van vreemde goden te zijn; want hij bracht het evangelie van Jezus en van de opstanding.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 174.

VRIJDAG

6. Welk monument zag Paulus op de Areopagus? Wat zei hij over het opschrift? Handelingen 17:22-31.

Handelingen 17:22-31 *En Paulus, die midden op de Areopagus stond, zei: Mannen van Athene! Ik merk dat u in alle opzichten zeer godsdienstig bent. Want toen ik de stad doorging en uw heiligdommen bekeek, trof ik ook een altaar aan waarop het opschrift stond: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Deze dan, Die u dient zonder dat u Hem kent, verkondig ik u. De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft. En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij; zoals ook enkelen van uw dichters gezegd hebben:*

Want wij zijn ook van Zijn geslacht. Wij nu, die van Gods geslacht zijn, moeten niet denken dat de Godheid gelijk is aan goud, zilver of steen, een product van de kunstzinnigheid en gedachten van een mens. God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan.

“Paulus hief de geest van zijn afgodische toehoorders uit boven de grenzen van hun valse godsdienst naar een waar begrip omtrent de godheid die zij de ‘Onbekende God’ hadden genoemd. Dit Wezen dat hij hun nu bekendmaakte, was van mensen onafhankelijk en had uit mensenhanden niets nodig om Zijn macht en heerlijkheid te vermeerderen.

Het volk werd meegesleept door bewondering voor Paulus’ ernstige en logische toespraak over de eigenschappen van de ware God, – van Zijn scheppende macht en van het bestaan van Zijn allesbeheersende voorzienigheid. De apostel verklaarde met ernstige en innige overtuiging: ‘De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat Zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij Zelf aan allen leven en adem en alles geeft’. De hemelen zijn niet groot genoeg om God te kunnen bevatten, hoeveel minder dan de tempels, door mensenhanden gemaakt!’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 176.

SABBAT

7. Wat was het resultaat van de prediking van de apostel? Handelingen 17:32, 34.

Handelingen 17:32-34 *Toen zij nu over de opstanding van de doden hoorden, spotten sommigen daarmee. En anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog wel eens horen. En zo is Paulus uit hun midden weggegaan. Maar sommige mannen sloten zich bij hem aan en geloofden. Onder hen waren ook Dionysius de Areopagiet, en een vrouw van wie de naam Damaris was, en anderen met hen.*

“Onder hen die naar de woorden van Paulus hadden geluisterd, waren er enige die zich door de hun verkondigde waarheden hadden laten overtuigen. Maar zij wilden zich niet verootmoedigen om tot erkenning van God te komen en het verlossingsplan te aanvaarden. Geen overtuigende woorden, geen krachtig argument kan de zondaar bekeren. Alleen de kracht van God kan de waarheid in het hart ingang doen vinden. Wie zich halsstarrig van deze kracht afwendt, kan niet worden bereikt. De Grieken zochten naar wijsheid, doch de boodschap van het kruis was voor hen een dwaasheid, omdat zij hun eigen wijsheid hoger achtten dan de wijsheid die van boven komt.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 178.

Ter overdenking

“Zij die heden ten dage waarheden onderwijzen die bij de mensen niet in trek zijn, behoeven niet ontmoedigd te zijn wanneer hun bij tijden een minder gunstige ontvangst ten deel valt, zelfs van hen die beweren christenen te zijn, dan Paulus en Silas en hun medewerkers ontvingen van het volk te midden waarvan zij werkten. De boodschappers van het kruis moeten zich wapenen met waakzaamheid en gebed, in geloof moedig voorwaarts gaan, en steeds arbeiden in de naam van Jezus. Zij moeten Christus verhogen als de Bemiddelaar in het hemelse heiligdom, de Ene naar wie alle offers van de oudtestamentische periode heenwezen, en door wiens zoenoffer de overtreders van Gods wet vrede en vergeving kunnen vinden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 170, 171.

Zendingsbericht van de nieuwe Europese landen

Voorlezen op Sabbat 27 april 2024

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 4 mei 2024 worden ingezameld

Geliefde broeders, zusters en vrienden van de waarheid,

“En Paulus kreeg ’s nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons!”
Handelingen 16:9.

Europa is rijk aan geschiedenis. Als continent is het vanaf het begin van het christendom actief geweest in het verspreiden van het evangelie, door de zeven perioden van de kerkgeschiedenis heen. In elk tijdperk zette een trouw overblijfsel de oorspronkelijke weg van Gods volk voort. Eeuw na eeuw gaven hervormers hun leven in de strijd om de zuiverheid van de gemeente te bewaren, trouw blijvend aan het heilige woord. Elke druppel bloed van de martelaren was een zaadje dat nieuwe gelovigen voortbracht, die opstonden om te wandelen op het glorieuze pad van de apostolische gemeente van Jezus Christus.

Op dezelfde manier werd de Reformatie in het Adventisme geboren en ontwikkelde het zich door de moeilijke tijden van de Eerste en Tweede Wereldoorlog in Europa, waarna het zich verspreidde naar de rest van de wereld tot in onze tijd. Wij prijzen God voor de vele voorbeelden van trouwe pioniers en martelaren voor het geloof van Jezus in verschillende Europese landen.

Maar met de toename van rijkdom en technologische vooruitgang in de afgelopen eeuw heeft het christendom in Europa aan kracht ingeboet. Humanisme, filosofie en wetenschappelijke vooruitgang hebben de harten en geesten van mensen overgenomen en alle religieuze bewegingen en denominaties hebben een afname in lidmaatschap en betrokkenheid ervaren. Gods gemeente is geen uitzondering. Hoewel de zendingen uren maken om zielen te zoeken en actief het evangelie te verkondigen, zijn er nog steeds landen die niet bereikt zijn met de boodschap van de Reformatiebeweging en geen georganiseerde gemeente hebben. In Centraal- en Oost-Europa zijn dit onder andere de Tsjechische Republiek, Slowakije, Slovenië, Macedonië, Servië en andere landen die nog geëvangeliziseerd moeten worden. In het verleden waren er gelovigen en kerken in

deze landen, maar dat is nu niet meer het geval. Ook vormt het Europese continent een unieke uitdaging, want elk land heeft een andere taal. Het benaderen van de mensen met de boodschap en het produceren van literatuur en materialen vergt veel inspanning en middelen vanwege de taalbarrières.

Er zijn krachtige inspanningen nodig om het werk in deze landen nieuw leven in te blazen door literatuur te vertalen, online programma's te maken en arbeiders naar de velden te sturen. Dit alles vereist financiële middelen. Gedurende vele jaren hebben de Europese broeders en zusters middelen, tijd en zendelingen gedoneerd voor andere landen en continenten; zij hebben een grote rol gespeeld in het verspreiden van het evangelie naar de uit- hoeken van Afrika, Azië en andere delen van de wereld. Maar nu is Europa in nood. Wij willen wederkerig zijn en steun geven om het werk in de Europese landen een impuls te geven en door te dringen naar nieuwe ge- bieden.

Uw gulle gaven zullen niet tevergeefs zijn en worden opgenomen in de schatkist van de hemel. Laten we bidden dat we met succes meer Europese landen mogen evangeliseren, zodat de naam van onze Heer Jezus Christus mag worden verheerlijkt en de drie engelenboodschappen vele huizen mogen bereiken.

Namens het dagelijks bestuur van de Generale Conferentie,

–Predikant Tzvetan Petkov
Voorzitter van de Generale Conferentie

18e Les

Sabbat 4 mei 2024

Sabbatbegin 21.09^u ↔ 21.11^u

Korinthe

“En hierna ging Paulus uit Athene weg en kwam in Korinthe.”
Handelingen 18:1.

“Gedurende de eerste eeuw van de christelijke jaartelling was Corinthe één van de voornaamste steden, niet alleen van Griekenland, maar van de gehele wereld. Grieken, Joden en Romeinen, maar ook vreemdelingen uit alle landen, vulden de straten van de stad, terwijl hun verlangens geheel gericht waren op zaken doen en genoegens. Als groot handelscentrum dat door zijn gunstige ligging binnen het bereik lag voor alle delen van het Romeinse Rijk, was het een belangrijke plaats om er blijvende gedenktekens aan God en Zijn waarheid op te richten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 180.

ZONDAG

Christus gekruisigd

1. **Welke gebeurtenis bracht Paulus in contact met Priscilla en Aquila? Wat hadden deze drie christenen gemeen? Handelingen 18:1-3.**

Handelingen 18:1-3 *En hierna ging Paulus uit Athene weg en kwam in Korinthe. En hij trof er een Jood aan van wie de naam Aquila was, afkomstig uit Pontus, die onlangs uit Italië gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw (omdat Claudius bevolen had dat al de Joden uit Rome weg moesten gaan) en hij ging naar hen toe. En omdat hij hetzelfde beroep uitoefende, bleef hij bij hen en werkte er; want zij waren tentenmakers van beroep.*

“Onder de Joden die in Corinthe woonachtig waren, bevonden zich Aquilla en Priscilla, die zich later als voortreffelijke werkers voor

Christus onderscheiden. Nadat Paulus deze mensen had leren kennen, ‘bleef hij bij hen.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 180.

MAANDAG

2. **Waarom besloot Paulus om zijn manier van prediken in Korinthe te wijzigen? Handelingen 18:4, 5; 1 Korinthe 2:2.**

Handelingen 18:4, 5 *En hij sprak iedere sabbat in de synagoge en probeerde Joden en Grieken te overtuigen. En nadat Silas en Timotheüs uit Macedonië gekomen waren, werd Paulus er door de Geest toe aangezet tegenover de Joden te getuigen dat Jezus de Christus is.*

1 Korinthe 2:2 *Want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd.*

“Naar de voorstelling van het mensdom van onze tijd is het kruis van Golgotha door heilige gedenkwaardigheden omgeven. Heilige voorstellingen zijn met de tonelen van de kruisiging verbonden. Maar in Paulus’ dagen bekeek men het kruis met gevoelens van afschuw en ontzetting. Iemand die de dood aan het kruis had gevonden voor te stellen als de Redder van de mensheid, zou natuurlijk spot en tegenstand uitlokken. [...]

Bij de verkondiging van het evangelie in Corinthe volgde Paulus een andere richtlijn dan bij zijn werk te Athene. In Athene had hij getracht zijn wijze van optreden aan te passen aan de overtuiging van zijn toehoorders. Hij had logica met logica, wetenschap met wetenschap, filosofie met filosofie bestreden. Toen hij dacht aan de tijd die hij daaraan had besteed, en zich realiseerde hoe zijn onderwijs in Athene slechts weinig vruchten had gedragen, besloot hij bij zijn pogingen om in Corinthe de aandacht van de zorgelozen en onverschilligen te boeien, volgens een andere methode te werk te gaan. Hij nam zich voor uitgebreide bewijsvoeringen en discussies te vermijden, en niets ‘te weten’ onder de Corinthiërs ‘dan Jezus Christus en die gekruisigd’. Hij wilde hun prediken, ‘niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht.’ (1 Korinthe 2:2, 4)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 181; 180, 181.

DINSDAG

3. **Wie was een van de eersten die de boodschap van de apostel aanvaardde? Wat deden de Joden om te proberen de invloed te vernietigen van de wonderen die de boodschappers van Christus in de naam van Jezus verrichtten? Handelingen 18:8.**

Handelingen 18:8 *En Crispus, het hoofd van de synagoge, geloofde met heel zijn huis in de Heere; en velen van de Korinthiërs die Paulus hoorden, geloofden en werden gedoopt.*

“De haat waarmee de Joden de apostelen steeds hadden bejegend, nam nu toe en werd nu heviger. De bekering en doop van Christus had op deze halsstarrige tegenstanders een uitwerking van verbittering in plaats van een van overtuiging. Zij konden geen argumenten naar voren brengen om Paulus’ prediking te weerleggen. En bij gebrek aan zulke weerleggingen namen zij de toevlucht tot bedrog en boosaardige bestrijding. Zij belasterden het evangelie en de naam van Jezus. In hun blinde woede waren voor hen geen woorden te bitter, was geen list te gemeen. Zij konden niet ontkennen dat Christus wonderen had verricht. Maar zij verklaarden dat Hij ze door de macht van satan had volbracht, en stoutmoedig beweerden zij dat de wondervolle werken die door Paulus waren verricht, door dezelfde macht tot stand waren gekomen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 184.

WOENSDAG

4. **Hoewel Paulus enig succes had, werd hij ontmoedigd door de goddeloosheid die hij in Korinthe zag en hoorde. Maar welke zekerheid kreeg hij voordat hij naar een meer veelbelovende plaats vertrok? Hoe reageerde Gallio op de beschuldiging van de Joden tegen Paulus? Handelingen 18:9-16.**

Handelingen 18:9-16 *En de Heere zei 's nachts door een visioen tegen Paulus: Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet, want Ik ben met u en niemand zal de hand aan u slaan om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad. En hij verbleef daar een jaar en zes maanden en gaf in hun midden onderwijs in het Woord van God. Maar toen Gallio stadhouder van Achaje was, stonden de Joden eensgezind tegen Paulus op en brachten hem voor de rechterstoel. Zij*

zeiden: Deze man haalt de mensen over om God te dienen in strijd met de wet. Maar toen Paulus zijn mond wilde openen, zei Gallio tegen de Joden: Als er een of ander onrecht of een misdrijf begaan was, o Joden, dan zou ik u met reden verdragen; maar als er een geschilpunt is over een woord, over namen en over de wet die onder u geldt, dan moet u het zelf maar zien; want ik wil over deze dingen geen rechter zijn. En hij joeg hen van de rechterstoel weg.

“Toen hij van plan was uit de stad te vertrekken naar een meer belovend arbeidsveld en ernstig probeerde te ontdekken wat zijn plicht was, verscheen de Here hem in een visioen en zei: ‘Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet; want Ik ben met u en niemand zal het op u toelaggen om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad.’ Paulus vatte dit op als een bevel om in Corinthe te blijven en als een verzekering dat de Here het uitgestrooide zaad wilde doen vermeerderen. Gesterkt en bemoedigd zette hij met ijver en volharding het werk daar voort. [...]

Zij verwachtten dat de overheid, zoals bij vroegere gelegenheden, zich aan hun kant zou stellen. Met luide, boosaardige stemmen uitten zij hun aanklachten tegen de apostel: ‘Deze tracht de mensen te overreden om God op onwettige wijze te vereren.

De Joodse godsdienst stond onder de bescherming van de Romeinse macht, en de aanklagers van Paulus dachten, dat, als zij hem schending van de wetten van hun godsdienst ten laste konden leggen, hij naar alle waarschijnlijkheid uitgeleverd zou worden, zodat zij hem verhoren en veroordelen konden. Zij hoopten op deze wijze zijn dood te bewerkstelligen. Maar Gallio was een rechtschapen man, en hij weigerde het slachtoffer te worden van de jaloerse, arglistige Joden. Hij had een hekel aan hun schijnheiligheid en eigengerechtigheid en weigerde aandacht aan hun aanklacht te schenken. Toen Paulus zich voorbereidde om ter zelfverdediging te spreken, zei Gallio hem dat dit niet nodig was.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 184, 186.

DONDERDAG

5. Welke prachtige resultaten ondervond de apostel? **Handelingen 18:8.**

Handelingen 18:8 *En Crispus, het hoofd van de synagoge, geloofde met heel zijn huis in de Heere; en velen van de Korinthiërs die Paulus hoorden, geloofden en werden gedoopt.*

“Paulus’ bemoeiingen in Corinthe bleven niet zonder vrucht. Velen wendden zich van de afgodendienst af om de levende God te dienen, en een grote gemeente schaarde zich onder de banier van Christus. Sommigen werden uit de rijen van de meest ellendigen onder de heidenen verlost, en werden toonbeelden van de genade Gods en van de kracht van het bloed van Christus, dat van zonden reinigt.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 186.

VRIJDAG

Éfeze

6. Welke plaatsen bezocht Paulus – en met welk doel – toen Priscilla en Aquila in Éfeze waren? **Handelingen 18:19-23.**

Handelingen 18:19-23 *En hij kwam in Efeze aan en liet hen daar achter; maar zelf ging hij de synagoge binnen en ging in gesprek met de Joden. En toen zij hem vroegen langere tijd bij hen te blijven, stemde hij daar niet in toe. Maar hij nam afscheid van hen en zei: Ik moet beslist het komende feest in Jeruzalem vieren, maar ik zal bij u terugkeren, als God het wil. En hij voer weg uit Efeze. En toen hij in Caesarea aangekomen was, ging hij naar Jeruzalem, en na de gemeente gegroet te hebben, ging hij naar Antiochië. En nadat hij daar enige tijd geweest was, vertrok hij en reisde vervolgens door het land van Galatië en Frygië en hij versterkte alle discipelen.*

“Aquila en Priscilla hadden hem naar Efeze vergezeld, en hij liet hen daar achter om het door hem aangevangen werk voort te zetten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 197.

SABBAT

7. Wat staat er in de Bijbel over Apollos? Wat deden Priscilla en Aquila nadat ze hem hoorden spreken? **Handelingen 18:24-28.**

Handelingen 18:24-28 *En een zekere Jood, van wie de naam Apollos was, een Alexandriër van afkomst, een welsprekend man, die kundig was op het gebied van de Schriften, kwam in Efeze aan. Deze was in de weg van de Heere onderwezen en, omdat hij vurig van geest was, sprak en onderwees hij nauwkeurig de zaken van de Heere, maar hij wist alleen van de doop van Johannes. En hij begon vrijmoedig te spreken in de synagoge. En toen Aquila en Priscilla*

hem gehoord hadden, namen zij hem apart en legden hem de weg van God nauwkeuriger uit. En toen hij naar Achaje wilde reizen, bemoedigden de broeders hem en schreven aan de discipelen dat zij hem moesten ontvangen. En toen hij daar gekomen was, bood hij veel hulp aan hen die door de genade geloofden; want hij bestreed de Joden krachtig in het openbaar door uit de Schriften te bewijzen dat Jezus de Christus is.

“Gedurende zijn verblijf in Efeze, ‘begon Apollos vrijmoedig op te treden in de synagogen’. Onder zijn toehoorders bevonden zich Aquila en Priscilla. Toen zij bemerkten dat hij nog niet het volle licht van het evangelie had ontvangen, ‘namen zij hem tot zich en legden hem de weg Gods nauwkeuriger uit’. Door dit onderricht kreeg hij een duidelijker begrip van de Schriften, en werd hij een van de meest bekwame verdedigers van het christelijk geloof.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 197.

Ter overdenking

“De wereldwijze keert zich van het licht der genade af, omdat het zijn hoogdravende theorieën beschaamt. De wereldling weigert het te aanvaarden, omdat het hem van zijn aardse afgoden zou scheiden. Paulus zag dat het karakter van Christus eerst moest worden verstaan, alvorens mensen Hem konden liefhebben of het kruis met ogen des geloofs konden aanschouwen. Hier moet het uitgangspunt liggen van alle streven dat door alle eeuwen heen de kennis en het lied van de verlostten zal uitmaken. Alleen in het licht van het kruis kan de werkelijke waarde van de menselijke ziel worden beoordeeld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 199.

19e Les

Sabbat 11 mei 2024

Sabbatbegin 21.20^{u.} ↔ 21.22^{u.}

Éfeze

“En het gebeurde terwijl Apollos in Korinthe was, dat Paulus, die de hoger-gelegen delen van het land doorgetrokken was, in Efeze kwam. Hij trof daar enige discipelen aan.” Handelingen 19:1.

“De hoofdstad Éfeze was een groot handelscentrum. De haven lag vol schepen, en in de straten verdrongen zich mensen uit alle landen. Evenals Corinthé was ook deze plaats een veelbelovend zendingsterrein.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 205.

ZONDAG

- 1. Welke vraag stelde Paulus aan de mannen die hij ontmoette bij zijn terugkeer naar Éfeze? Wat was hun antwoord en welke diepe ervaring maakten ze mee? Handelingen 19:1-7.**

Handelingen 19:1-7 *En het gebeurde terwijl Apollos in Korinthé was, dat Paulus, die de hogergelegen delen van het land doorgetrokken was, in Efeze kwam. Hij trof daar enige discipelen aan en zei tegen hen: Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? En zij zeiden tegen hem: Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is. En hij zei tegen hen: Waarmee bent u dan gedoopt? En zij zeiden: Met de doop van Johannes. Maar Paulus zei: Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus, en nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. En het waren bij elkaar ongeveer twaalf mannen.*

“Toen legde de apostel hun de grote waarheden voor, die het fundament zijn van de christelijke hoop. Hij vertelde hun van het leven van Christus op aarde, en van Zijn wrede en schandelijke dood. Hij verhaalde hun hoe de Heer des levens de banden van de dood had verbroken, en triomferend over de dood was opgestaan. Hij herhaalde de opdracht van de Verlosser aan Zijn discipelen ‘Mij is gegeven alle macht in de hemel en op [de] aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vader[s] en des Zoons en des Heiligen Geestes.’ (Matthéüs 28:18, 19)

Hij vertelde hun eveneens van Christus’ belofte om de Trooster te zenden, door wiens kracht machtige tekenen en wonderen zouden worden teweeggebracht, en hij beschreef hoe glorieus deze belofte op de Pinksterdag in vervulling was gegaan.

Met grote belangstelling en dankbaarheid, met vreugdevolle bewondering, luisterden de broeders naar Paulus’ woorden. In geloof aan-

vaardden zij de waarheid van Christus' zoenoffer, en namen Hem als hun Verlosser aan. Daarna werden zij gedoopt in de naam van Jezus. En toen Paulus 'hun de handen oplegde', ontvingen zij ook de doop van de Heilige Geest, die hen in staat stelde de talen van andere volken te spreken en te profeteren. Aldus werden ze bekwaam gemaakt om als zendelingen in Efeze en omgeving te arbeiden, en uit te gaan om het evangelie in Klein-Azië te verkondigen.

De geestelijke belevenis die deze mannen in staat stelde om als arbeiders in het oogstveld uit te gaan, ontvingen zij omdat zij nederig waren en bereid waren om iets aan te nemen. Hun voorbeeld biedt de christenen een les van grote waarde.

Velen maken in het godsdienstige leven maar weinig vooruitgang, omdat zij te ingenomen zijn met zichzelf om de plaats van leerlingen in te nemen. Zij zijn tevreden met een oppervlakkige kennis van Gods Woord. Zij wensen hun geloof of gewoonten niet te veranderen, en doen dan ook geen pogingen om meer licht te verkrijgen." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 206.

MAANDAG

Afgoderij

2. **Wat was het motief achter de pogingen van de zonen van de Joodse priester Skevas om boze geesten uit een bezeten man te drijven? En hoe zit het met Simon? Wat wilde hij kopen voor een som geld, zoals de zonen van de priester? Handelingen 19:13-16, 18, 19.**

Handelingen 19:13-16, 18, 19 *Ook enkele rondtrekkende Joodse geestenbezweerders probeerden kwade geesten uit te drijven door het uitspreken van de naam van de Heer Jezus. Ze zeiden: 'Ik bezweer je bij Jezus, die door Paulus wordt verkondigd!' Het waren de zeven zonen van Skevas, een Joodse hogepriester, die dit deden. Maar de kwade geest gaf hun ten antwoord: 'Jezus ken ik, en Paulus ook, maar wie zijn jullie?' De man die door de kwade geest bezeten was, sprong op hen af en ging hen met zo veel geweld te lijf dat ze naakt en gewond uit het huis wegvluchtten. [...] Veel nieuwe gelovigen kwamen in het openbaar hun praktijken opbiechten. Onder hen waren ook velen die magie hadden bedreven, maar die nu hun boekrollen verzamelden en publiekelijk verbrandden. Toen*

de waarde ervan werd berekend, kwam men uit op een bedrag van vijftigduizend zilverstukken.

“Doch Hij, aan wie alle boze geesten onderworpen zijn, en die Zijn dienaren macht over hen gegeven had, maakte Zich op om nog grotere schande en vernedering over hen te brengen, die Zijn heilige naam verachtten en onteerden. Toverij was door de Mozaische wet op straffe des doods verboden. Toch werd ze van tijd tot tijd heimelijk door afvallige Joden bedreven. Ten tijde van Paulus’ bezoek aan Efeze waren er in de stad ‘rondreizende Joodse geestenbezweerders’. Toen zij de wonderen zagen die Paulus deed, ‘waagden’ zij ‘het over hen, die zulke boze geesten hadden, de naam van de Here Jezus te noemen’.

‘Zeven zonen van een zekere Sceva, een Joodse overpriester’, trachtten zulks te doen. Toen zij een man ontmoetten die van een boze geest was bezeten, zeiden zij tot hem: ‘Ik bezweer u bij de Jezus, die Paulus predikt’. Maar ‘de boze geest antwoordde en zeide tot hen: Jezus ken ik en van Paulus weet ik, maar wie zijt gij? En de mens, in wie de boze geest was, sprong op hen af, overweldigde hen tezamen en bleek zoveel sterker dan zij, dat zij zonder kleren en gewond uit dat huis moesten vluchten’.

Zo werd een onmiskenbaar bewijs gegeven van de heiligheid van de naam van Christus en van het gevaar dat diegenen lopen die deze naam aanroepen zonder in de goddelijkheid van de zending van de Heiland te geloven. ‘Vrees overviel hen allen, en de naam van de Here Jezus werd grootgemaakt.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 209.

DINSDAG

3. Waartoe werden andere gelovigen bewogen toen ze zagen wat er met de zonen van Skevas gebeurde? Handelingen 19:17, 18.

Handelingen 19:17, 18 *Alle Joodse en Griekse inwoners van Efeze hoorden van dit voorval, dat hen met diep ontzag vervulde; allen prezen en eerden de naam van de Heer Jezus. Veel nieuwe gelovigen kwamen in het openbaar hun praktijken opbiechten.*

“Feiten die tevoren verborgen waren gebleven, werden nu aan het licht gebracht. Enige gelovigen hadden, toen zij het christendom aanvaardden, hun bijgelovigheid niet geheel laten varen. Tot op zekere hoogte hadden zij de uitoefening van toverij voortgezet. Nu,

van hun dwaling overtuigd, ‘kwamen velen van hen, die gelovig geworden waren, hun schuld belijden en uitspreken wat zij bedreven hadden.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 209.

WOENSDAG

4. Welk besluit namen sommige mensen? Waarom deden ze dit? Handelingen 19:19, 20.

Handelingen 19:19, 20 *Onder hen waren ook velen die magie hadden bedreven, maar die nu hun boekrollen verzamelden en publiekelijk verbrandden. Toen de waarde ervan werd berekend, kwam men uit op een bedrag van vijftigduizend zilverstukken. Zo zegvierde het woord van de Heer en vond het steeds meer gehoor.*

“Zelfs op enige tovenaars had het goede werk zijn invloed uitgeoefend. ‘Enigen van degenen, die toverkunsten hadden uitgeoefend, brachten hun boeken bijeen en verbrandden ze ten aanschouwen van allen. En men berekende de waarde ervan en stelde die vast op vijftigduizend zilverstukken. Zo wies het woord des Heren krachtig en het werd sterker’.

Door het verbranden van hun toverboeken lieten de bekeerden van Efeze zien dat zij de dingen waarin ze eens genoeg hadden gevonden, nu verafschuwden. Vooral door hun toverkunst hadden zij God gekrenkt en hun zielen in gevaar gebracht. Juist tegen deze toverij uitten zij nu zo’n verontwaardiging. En zo gaven zij blijk van een oprechte bekering. [...] Door deze boeken te behouden, zouden de discipelen zichzelf in verzoeking hebben gebracht. Door ze te verkopen, zouden ze verzoeken op de weg van anderen hebben geplaatst. Zij hadden het rijk der duisternis verworpen en schuwden geen offer om de macht daarvan teniet te doen. Zodoende triomfeerde de waarheid over de vooroordelen van de mensen en over hun liefde tot het geld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 209, 210.

DONDERDAG

Oproer over de godin Diana

5. Wat hebben de voorstanders van Diana, ‘de godin van de Efeziërs’, teweeggebracht? Handelingen 19:23-27.

Handelingen 19:23-27 *Omstreeks die tijd ontstond er grote opschudding naar aanleiding van de Weg. Dat kwam door een zekere Demetrius, een zilversmid die Artemistempeltjes vervaardigde en zo zijn ambachtslieden een ruim inkomen verschaftte. Hij riep hen en de arbeiders die bij de werkzaamheden betrokken waren bijeen en zei tegen hen: 'Mannen, jullie weten dat onze welvaart afhankelijk is van dit werk. Maar jullie hebben uiteraard ook gemerkt dat Paulus niet alleen in Efeze, maar in bijna heel Asia een grote groep mensen heeft weten te overtuigen van zijn opvatting dat goden die door mensenhanden worden gemaakt geen goden zijn. Daardoor dreigt niet alleen ons beroep in diskrediet te raken, maar bestaat ook het gevaar dat de tempel van de grote godin Artemis in aanzien zal dalen en dat zijzelf, die in heel Asia en overal ter wereld wordt vereerd, van haar luister zal worden beroofd.'*

“Demetrius, een vervaardiger van zilveren tempeltjes, riep de lieden van dit vak bijeen, en zei: ‘Mannen, gij weet, dat wij aan dit werk onze welvaart danken, en gij ziet en hoort, dat deze Paulus een talrijke schare, niet alleen van Efeze, maar ook bijna van geheel Asia, overgehaald en afkerig gemaakt heeft door te zeggen, dat goden, die met handen worden gemaakt, geen goden zijn; en wij lopen niet alleen gevaar, dat deze tak van arbeid niet meer in tel zal zijn, maar ook, dat het heiligdom van de grote godin Artemis van geen betekenis meer geacht zal worden, en dat zij ook van haar luister beroofd zal worden, zij, die door heel Asia en de ganse wereld als godin wordt vereerd’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 215.

VRIJDAG

6. **Omdat ze de apostel Paulus wilden vinden en aanvallen, maar hem niet vonden, wie nam Demetrius samen met zijn volgelingen gevangen? Handelingen 19:28, 29.**

Handelingen 19:28, 29 *Bij het horen van deze woorden ontstaken zijn toehoorders in hevige woede en barstten los in geschreeuw: 'Groot is de Artemis van Efeze!' De hele stad raakte in rep en roer. De menigte liep te hoop bij het theater en sleurde Gajus en Aristarchus mee, twee Macedonische reisgenoten van Paulus.*

“Een verslag van deze toespraak was spoedig verspreid, ‘De stad werd een en al verwarring’. Men zocht naar Paulus, maar de apostel was

nergens te vinden. Zijn broeders, van het gevaar in kennis gesteld, hadden hem zo snel mogelijk van die plaats verwijderd. Engelen van God waren gezonden om de apostel te beveiligen; zijn tijd om een martelaarsdood te sterven, was nog niet gekomen.

Toen zij er niet in slaagden de persoon te ontdekken die de oorzaak was van hun woede, greep het gepeupel ‘Gajus en Aristarchus, Macedonische reisgenoten van Paulus’ en met dezen ‘stormden zij als één man naar het theater.’

Paulus’ schuilplaats was niet ver verwijderd, en weldra vernam hij van het gevaar waarin zijn geliefde broeders verkeerden. Niet denkend aan eigen veiligheid, wilde hij dadelijk naar het theater gaan, om de oproerkraaiers toe te spreken. Maar ‘de discipelen lieten hem dit niet toe’. Gajus en Aristarchus waren niet de prooi die het volk zocht. Er was voor hen geen wezenlijk gevaar te duchten. Maar als men het bleke, bekommerde gelaat van de apostel zou zien, dan zouden de laagste hartstochten van het gepeupel terstond oplaaien, en er zou menselijkerwijze niet de geringste mogelijkheid bestaan om zijn leven te redden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 215, 216.

SABBAT

7. Hoe kwam het oproer uiteindelijk tot een einde? Handelingen 19:33-41.

Handelingen 19:33-41 *De Joden duwden Alexander naar voren, die van sommigen uit de menigte tekst en uitleg kreeg; met een handgebaar gaf hij te kennen dat hij een verdedigingsrede wilde houden voor het volk. Maar toen men merkte dat hij een Jood was, hief de menigte de kreet aan: ‘Groot is de Artemis van Efeze!’ Dit geschreeuw hield wel twee uur aan. Uiteindelijk bracht de stadssecretaris de menigte tot bedaren. Hij zei: ‘Efeziërs, er is toch geen mens die niet weet dat onze stad de zorg draagt voor de tempel van de grote Artemis en voor het beeld dat uit de hemel gekomen is? Niemand kan dat feit ontkennen; daarom moet u kalm blijven en niet onbezonnen te werk gaan. De mannen die u hierheen hebt gebracht, zijn immers geen tempelschenners en belasteren evenmin onze godin. Mochten Demetrius en zijn ambachtslieden met iemand een geschil hebben, dan bestaan daar rechtszittingen en proconsuls voor; laten ze dan maar een aanklacht indienen. Als er daarbuiten nog iets anders is dat u wenst, zal dat op een officiële volksvergadering behandeld worden. We lopen toch al het gevaar dat we ter verantwoording worden geroepen voor het oproer*

van vandaag, daar we deze onlusten op geen enkele manier kunnen goedpraten.’ Na deze woorden maakte hij een einde aan de bijeenkomst.

“De beslissing van de secretaris en van anderen die eervolle posities bekleedden, had Paulus voor het volk verklaard als onschuldig aan enige onwettige handeling. Dit beduidde opnieuw een triomf van het christendom over overtreding en bijgeloof. God had een groot magistraat naar voren geschoven om Zijn apostel te rechtvaardigen en het oproerige gepeupel in bedwang te houden. Paulus’ hart was met dankbaarheid jegens God vervuld, dat zijn leven gespaard was gebleven, en dat het christendom door het oproer te Efeze niet in discreditiet was gebracht.

‘Nadat nu de opschudding was bedaard, riep Paulus de discipelen tot zich en sprak hen bemoedigend toe. Daarop nam hij afscheid en begaf zich op reis naar Macedonië.’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 217.

Ter overdenking

“Graag veronderstelt men dat het heidense bijgeloof plaats heeft gemaakt voor de beschaving van de twintigste eeuw. Maar het Woord van God en het afschrikwekkend bewijs der feiten getuigen ervan dat tovenarij in deze eeuw even zeker wordt bedreven als in de tijd der magiërs van weleer. De oude methode van magie is in wezen hetzelfde als wat heden bekendstaat als modern spiritualisme.

Satan vindt toegang tot de gemoederen van duizenden door zichzelf voor te stellen onder de gedaante van overleden vrienden. De Schrift verklaart dat ‘de doden niets weten.’ (Prediker 9:5)

Hun gedachten, hun liefde, hun haat zijn vergaan. De doden onderhouden geen verbinding met de levenden. Doch zijn sluwheid van weleer getrouw, wendt satan deze misleiding aan om de heerschappij over de gemoederen te verkrijgen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 210.

Jeruzalem

“En nu, zie, ik reis, gebonden door de Geest, naar Jeruzalem, en ik weet niet wat ik daar zal tegenkomen.” Handelingen 20:22.

“Paulus verlangde intens Jeruzalem te bereiken vóór het Paasfeest, omdat hij dan de gelegenheid zou hebben al diegenen te ontmoeten die uit alle delen van de wereld zouden komen om het feest bij te wonen. Hij koesterde bij voortduring de hoop dat hij in enig opzicht het instrument mocht zijn om het vooroordeel van zijn volksgenoten weg te nemen, zodat zij ertoe zouden overgaan om het kostbare licht van het evangelie te aanvaarden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 285.

ZONDAG

Profetieën betreffende vervolgingen

1. **Welke waarschuwingen kreeg de apostel Paulus op de plaatsen waar hij voorbijging? Hoe reageerde hij? Handelingen 21:4, 10-14.**

Handelingen 21:4, 10-14 *En nadat wij er discipelen gevonden hadden, bleven wij daar zeven dagen. Zij zeiden tegen Paulus, door de Geest, dat hij niet naar Jeruzalem moest gaan. [...] En toen wij daar vele dagen bleven, kwam er een zekere profeet uit Judea, van wie de naam Agabus was. En hij kwam naar ons toe, pakte de gordel van Paulus, en nadat hij zijn eigen handen en voeten daarmee gebonden had, zei hij: Dit zegt de Heilige Geest: De man van wie deze gordel is, zullen de Joden op deze manier in Jeruzalem binden en in de handen van de heidenen overleveren. Toen wij dit hoorden, smeekten zowel wij als de mensen van die plaats dat hij niet naar Jeruzalem zou gaan. Maar Paulus antwoordde: Wat doet u nu dat u huilt en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven in Jeruzalem voor de Naam van de Heere Jezus. En toen hij zich niet liet overtuigen, deden wij er het zwijgen toe, en zeiden: Laat de wil van de Heere geschieden.*

“Maar Paulus wilde niet van de weg van zijn plicht afwijken. Hij wilde Christus volgen tot in gevangenis en dood. ‘Wat doet gij, dat gij weent en mijn hart week maakt?’ riep hij uit. ‘Want ik voor mij ben bereid, niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor de naam van de Here Jezus’. Toen de broeders zagen dat zij hem smart veroorzaakten, zonder hem van zijn voornemen af te brengen, staakten zij hun bemoeiingen, en zeiden slechts: ‘De wil des Heren geschiede.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 290.

MAANDAG

- 2. Bij aankomst in Jeruzalem logeerde Paulus met zijn metgezellen in het huis van een Jood genaamd Mnason. Wat vertelden de broeders in Jeruzalem aan Paulus over wat de Joden zeiden over zijn leer? Handelingen 21:20, 21.**

Handelingen 21:20, 21 *En toen zij dat gehoord hadden, prezen zij de Heere en zeiden tegen hem: U ziet, broeder, hoeveel tienduizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allemaal ijveraars voor de wet. Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert afvallig te worden van Mozes, doordat u zegt dat zij de kinderen niet moeten besnijden en ook niet moeten wandelen overeenkomstig de gebruiken van de wet.*

“De onbekeerde Joden die hem zo nauwgezet in het oog hadden gehouden, hadden niet nagelaten om zowel mondeling als schriftelijk de meest ongunstige berichten over hem en zijn werk in Jeruzalem te verspreiden. Sommigen, onder wie zelfs apostelen en oudsten, hadden deze berichten voor waarheid aangenomen; zij stelden geen poging in het werk deze te weerleggen, en hadden niet het verlangen om met hem tot overeenstemming te komen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 291.

DINSDAG

- 3. Welk advies gaven zij aan Paulus? Handelingen 21:23, 24, 26.**

Handelingen 21:23, 24, 26 *Doe daarom wat wij u zeggen. Wij hebben vier mannen die een gelofte gedaan hebben. Neem die bij u, reinig u samen met hen en betaal voor hen de kosten van de offers, zodat zij zich het hoofd kunnen laten scheren en allen kunnen weten dat er niets waar is van wat hun over u verteld is, maar dat u zo*

wandelt dat u ook zelf de wet in acht neemt. [...] Toen nam Paulus de mannen mee en de dag daarna reinigde hij zich samen met hen, ging de tempel binnen en maakte bekend wanneer de dagen van de reiniging vervuld zouden zijn, namelijk wanneer voor ieder van hen het offer zou worden gebracht.

“De broeders hoopten dat Paulus de valse berichten die over hem in omloop gebracht waren afdoende zou weerleggen door hun raad op te volgen. Zij verzekerden hem dat het besluit van de voorafgaande beraadslaging over de bekeerden uit de heidenen en over de ceremoniële wet nog altijd van kracht was. Maar dit advies was niet verenigbaar met dat besluit. Dit voorstel was niet door de Heilige Geest ingegeven; het was de vrucht van lafhartigheid.

De leiders van de gemeente te Jeruzalem wisten dat de christenen door zich niet aan te passen aan de ceremoniële wet zich de haat van de Joden op de hals zouden halen, en zich aan vervolging zouden blootstellen. Het Sanhedrin deed zijn uiterste best om de vooruitgang van het evangelie te beletten. Deze Hoge Raad had mannen uitgekozen om de apostelen, en wel speciaal Paulus, na te gaan, en in ieder mogelijk opzicht hun werk te weerstaan. Werden de gelovigen in Christus voor het Sanhedrin als overtreders van de wet schuldig verklaard, dan zouden zij als afvalligen van het Joodse geloof snel en zwaar worden gestraft.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 295, 296.

WOENSDAG

Een oproer

4. **Ondanks alles ontstond er een rel. Wat veroorzaakte dit? Wie dachten de Romeinen dat Paulus misschien was? Handelingen 21:27-31, 38.**

Handelingen 21:27-31, 38 *Toen de zeven dagen ten einde liepen, zagen de Joden uit Asia hem in de tempel en brachten heel de menigte in verwarring. Zij sloegen de handen aan hem en schreeuwden: Mannen van Israël, kom helpen! Dit is de man die overal iedereen onderwijs geeft dat indruist tegen het volk, tegen de wet en tegen deze plaats. Bovendien heeft hij ook nog Grieken in de tempel gebracht en deze heilige plaats ontheiligd. Want zij hadden eerder al de Efeziër Trofimus met hem in de stad gezien, van wie zij dachten dat Paulus hem de tempel binnengebracht had. En heel de stad raakte in rep en*

roer en het volk liep te hoop. En ze grepen Paulus en sleurden hem de tempel uit, en de deuren werden meteen gesloten. En terwijl zij hem probeerden te doden, kreeg de overste van de legerafdeling het bericht dat heel Jeruzalem in verwarring was. [...] Bent u dan niet de Egyptenaar die enige tijd geleden oproer ontketende en die vierduizend gewapende opstandelingen naar de woestijn leidde?

“Naar de Joodse wetgeving was het een misdaad die met de dood werd gestraft, wanneer een onbesneden persoon de voorhoven van het heiligdom betrad. Paulus was in de stad gezien in gezelschap van Trofimus, een Efeziër, en men veronderstelde dat hij hem in de tempel had gebracht. Dit had hij niet gedaan; en omdat hij zelf een Jood was, was zijn binnengaan in de tempel geen daad van wets-overtreding.

Maar ofschoon de aanklacht volkomen vals was, diende ze toch om de algemene verontwaardiging op te wekken. Toen het geschreeuw zich door de tempelhallen verbreidde, geraakte de daar verzamelde menigte in grote opgewondenheid. Het nieuws verspreidde zich spoedig door Jeruzalem ‘en de gehele stad kwam in rep en roer, en het volk liep te hoop’. [...]

‘En terwijl zij hem poogden te vermoorden, kwam bericht in bij de overste der bezetting, dat geheel Jeruzalem in opschudding was.’ Claudius Lysias wist wel met welke oproerige elementen hij te doen had, en hij ‘nam onmiddellijk soldaten en hoofdlieden, en trok op hen af. Toen zij nu de overste en de soldaten zagen, hielden zij op Paulus te slaan.’

De Romeinse hoofdman die onkundig was van de oorzaak van het tumult, maar die zag dat de woede van de menigte tegen Paulus was gericht, concludeerde dat hij een bepaalde Egyptische oproerling moest zijn, van wie hij had gehoord, en die tot dusver aan gevangenneming was ontkomen. Daarom ‘liet hij hem grijpen, en met twee ketenen boeien, en deed er onderzoek naar, wie hij was en wat hij gedaan had.’ Terstond verhieven vele stemmen zich in luide en toornige beschuldiging; ‘en uit de schare riep de één dit, de ander dat hem toe; en toen hij door het rumoer de ware toedracht niet kon te weten komen, liet hij hem naar de kazerne brengen. En toen hij bij de trappen gekomen was, geschiedde het, dat hij door de soldaten moest gedragen worden wegens het opdringen van de schare; want de volksmenigte volgde, al schreeuwende: Weg met hem!’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 297, 298.

5. **Wat vroeg Paulus aan de overste? Wat legde de apostel uit aan de Joodse toehoorders toen hij hun aandacht trok en zij stil werden? Handelingen 21:39, 40; 22:1-20.**

Handelingen 21:39, 40; 22:1-20 *Maar Paulus zei: Ik ben een Joodse man uit Tarsus, een burger van een niet onbekende stad in Cilicië. Ik vraag u: Sta mij toe het volk toe te spreken. En toen hij het toegestaan had, gaf Paulus, staande op de trappen, het volk een wenk met de hand. En toen er een grote stilte gevallen was, sprak hij hen toe in de Hebreeuwse taal en zei: [...] Mannenbroeders en vaders, luister naar mijn verdediging, die ik nu voor u zal uitspreken. Toen zij hoorden dat hij hen in de Hebreeuwse taal toesprak, hielden zij zich nog stiller. En hij zei: Ik ben een Joodse man, geboren te Tarsus in Cilicië, maar opgevoed in deze stad en aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze onderwezen in de wet van de vaderen, een ijveraar voor God zoals u heden allemaal bent. Ik heb deze Weg tot de dood toe vervolgd: ik heb zowel mannen als vrouwen gebonden en overgeleverd in de gevangenschappen, zoals ook de hogepriester van mij kan getuigen, en heel de Raad van oudsten. Ik kreeg van hen zelfs brieven voor de broeders mee en ben daarmee naar Damascus gereisd om ook hen die daar waren, geboeid naar Jeruzalem te brengen, opdat ze gestraft zouden worden. Maar het overkwam mij, toen ik onderweg was en omstreeks de middag Damascus naderde, dat plotseling vanuit de hemel een fel licht mij omstraalde. En ik viel op de grond en hoorde een stem tegen mij zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En ik antwoordde: Wie bent U, Heere? En Hij zei tegen mij: Ik ben Jezus de Nazarener, Die u vervolgt. En zij die bij mij waren, zagen wel het licht en werden zeer bevreesd, maar de stem van Hem Die tot mij sprak, hoorden zij niet. En ik zei: Heere, wat moet ik doen? En de Heere zei tegen mij: Sta op en ga naar Damascus, en daar zal met u gesproken worden over alles wat voor u vastgesteld is om te doen. En omdat ik door de glans van dat licht niets meer kon zien, werd ik bij de hand geleid door hen die bij mij waren, en zo kwam ik in Damascus. En een zekere Ananias, een godvrezend man, die leefde volgens de wet en met een goed getuigenis van alle Joden die daar woonden, kwam naar mij toe, ging bij mij staan en zei tegen mij: Saul, broeder, word weer ziende! En op hetzelfde moment werd ik ziende, en zag hem. En hij zei: De God van onze vaderen heeft u voorbestemd om Zijn wil te kennen en de Rechtvaardige te zien en de stem uit Zijn mond te horen, want u*

moet voor Hem bij alle mensen getuige zijn van wat u hebt gezien en gehoord. En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere. En het overkwam mij, toen ik in Jeruzalem teruggekeerd was en in de tempel bad, dat ik in geestvervoering raakte, en dat ik Hem zag en Hij tegen mij zei: Haast u en ga met spoed uit Jeruzalem weg, want ze zullen uw getuigenis over Mij niet aannemen. En ik zei: Heere, ze weten dat ik hen die in U geloofden, in de gevangenis wierp en in de synagogen liet geselen; en toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, stond ik daar ook bij en stemde van harte in met zijn dood, en paste op de kleren van hen die hem doodden.

VRIJDAG

6. De menigte luisterde aandachtig naar elk woord van Paulus, maar wat maakte hen plotseling boos? Handelingen 22:21, 22.

Handelingen 22:21, 22 *En Hij zei tegen mij: Ga, want Ik zal u ver weg zenden, naar de heidenen. Zij hoorden hem nu aan tot dit woord toe, maar daarna verhieven zij hun stem en zeiden: Weg van de aarde met zo iemand, want hij behoort niet te blijven leven.*

“Tot hiertoe had het volk met gespannen aandacht geluisterd, maar toen Paulus het onderwerp van zijn geschiedenis bereikte, dat hij als gezant van Christus naar de heidenen werd bestemd, barstte hun woede opnieuw los. Gewend als zij waren om op zichzelf te zien als het enige, door God begenadigde volk, waren zij niet bereid de verachte heidenen te laten delen in de voorrechten die zij tot hiertoe als hun uitzonderlijk eigendom hadden beschouwd. Hun stemmen verheffend boven de stem van de spreker uit, riepen zij: ‘Weg van de aarde met zo iemand: want hij behoort niet te blijven leven!’ ”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 299.

Romeins burgerschap

7. **Wat beval de Romeinse overste te doen met Paulus, zelfs zonder te weten waarom het volk tegen hem oproerig was? Welke vraag stelde de apostel aan de centurion¹? Handelingen 22:23-29.**

Handelingen 22:23-29 *En toen zij schreeuwden en de kleren van zich afsmeten en stof in de lucht gooiden, beval de overste hem in de kazerne te brengen, en hij zei dat men hem onder geseling moest verhoren, om aan de weet te komen waarom zij zo tegen hem tekeergingen. En terwijl zij hem met de riemen in gestrekte houding vastbonden, zei Paulus tegen de hoofdman over honderd die erbij stond: Is het u geoorloofd een Romein te geselen, en dat nog wel onveroordeeld? Toen de hoofdman over honderd dat gehoord had, ging hij naar de overste en berichtte het hem; hij zei: Pas op wat u gaat doen, want deze man is een Romein. En de overste ging naar hem toe en zei tegen hem: Zeg mij, bent u een Romein? En hij zei: Ja. En de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een groot bedrag verkregen. En Paulus zei: Maar ik ben zelfs zo geboren. Meteen lieten zij die hem zouden verhoren hem verder ongemoeid. En ook de overste werd bevreesd, toen hij merkte dat hij een Romein was en dat hij hem had vastgebonden.*

Ter overdenking

“De terechtwijzingen van de Heiland, tot de mannen van Nazareth gericht, waren in het geval van Paulus niet alleen op de ongelovige Joden, maar ook op zijn eigen broeders in het geloof van toepassing. Als de leiders in de gemeente hun bittere gevoelens tegenover de apostel volledig hadden onderdrukt, en hem erkend hadden als iemand die speciaal door God was geroepen om het evangelie onder de heidenen uit te dragen, zou de Here hem voor hen hebben gespaard. God had niet verordend dat Paulus’ werkzaamheden zo spoedig zouden eindigen; maar Hij deed geen wonder

¹ Centurion: Een officier van het Romeinse leger die het bevel voerde over een groep van ongeveer honderd soldaten, vandaar de naam ‘centurion’.

om de loop der gebeurtenissen waartoe de houding van de leiders in de gemeente te Jeruzalem aanleiding had gegeven, op te heffen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 299.

21^e Les

Sabbat 25 mei 2024

Sabbatbegin 21.41^{u.} ↔ 21.42^{u.}

De samenzwering

“Verberg mij voor de heimelijke plannen van de kwaaddoeners, voor de oproerige menigte van wie onrecht bedrijven.” Psalm 64:3.

“Terwijl de Here Zijn dienaar bemoedigde, beraamden Paulus’ vijanden plannen voor zijn ondergang. ‘En toen het dag was geworden, maakten de Joden een complot en vervloekten zichzelf met de gelofte, dat zij niet zouden eten of drinken, voordat zij Paulus hadden gedood. En het waren er meer dan veertig, die deze samenzwering maakten.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 301.

ZONDAG

1. **Wat deed de overste de volgende dag? Wie riep hij bijeen?**
Handelingen 22:30.

Handelingen 22:30 *En omdat hij met zekerheid wilde weten waarvan hij door de Joden beschuldigd werd, maakte hij de volgende dag zijn boeien los en gaf hij bevel dat de overpriesters en heel hun Raad bijeen zouden komen; en hij bracht Paulus naar beneden en leidde hem voor hen.*

“De apostel zou nu worden verhoord door hetzelfde gerechtshof waarvan hij zelf, voor zijn bekering, lid was geweest. Toen hij voor de Joodse leiders stond, was zijn optreden rustig, en zijn gelaatsuitdrukking vertoonde de vrede van Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 299.

MAANDAG

2. **Waarom beval Ananias, de hogepriester, dat Paulus geslagen moest worden? Hoe berispte de apostel hem? Handelingen 23:1-3.**

Handelingen 23:1-3 *En Paulus zei, terwijl hij de ogen op de Raad gevestigd hield: Mannenbroeders, ik heb voor God met een volkomen zuiver geweten gewandeld tot op deze dag. Maar de hogepriester Ananias beval hen die bij hem stonden hem op de mond te slaan. Toen zei Paulus tegen hem: God zal ú slaan, witgepleisterde wand! Zit u hier om een oordeel over mij uit te spreken overeenkomstig de wet, en geeft u bevel, tegen de wet in, mij te slaan?*

“ ‘De ogen op de Raad gericht’, sprak hij: ‘Mannen broeders, ik voor mij heb een volkomen zuiver geweten voor God over mijn gedrag in het openbaar tot op deze dag’. Toen zij deze woorden hoorden, ontbrandde hun haat opnieuw; ‘en de hogepriester Ananias beval hun, die naast hem stonden, hem op de mond te slaan’. Na dit onmenselijke bevel riep Paulus uit: ‘God moge u slaan, gij gewitte wand! En gij, zit gij over mij recht te spreken naar de wet en beveelt gij tegen de wet mij te slaan?’ [...]

In plaats van dit gruwelijke plan te veroordelen, stemden de priesters en oversten er geestdriftig mee in. Paulus had de waarheid gesproken toen hij Ananias met een gewitte wand vergeleek. Maar God kwam tussenbeide, met de bedoeling het leven van Zijn dienaar te redden.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 299-301.

DINSDAG

3. **Paulus wist wie Ananias was en stelde zijn hypocrisie duidelijk aan de kaak. Wat zei hij vervolgens, wetende dat het Sanhedrin verdeeld was? Handelingen 23:4-7.**

Handelingen 23:4-7 *En zij die daarbij stonden, zeiden: Scheldt u de hogepriester van God uit? Toen zei Paulus: Ik wist niet, broeders, dat hij hogepriester is; want er staat geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk. En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden. En*

toen hij dat gezegd had, ontstond er onenigheid tussen de Farizeeën en de Sadduceeën, en de menigte raakte verdeeld.

“De beide partijen begonnen onderling te redetwisten en zo werd de kracht van de oppositie tegen Paulus gebroken. ‘Sommigen van de Schriftgeleerden van de groep der Farizeeën stonden op en streden heftig en zeiden: Wij vinden generlei kwaad in de mens! En indien nu eens een geest tot hem heeft gesproken of een engel laat ons tegen God niet strijden!’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 300.

WOENSDAG

4. **Waarin verschilden de Sadduceeën en de Farizeeën van elkaar?** **Handelingen 23:8.**

Handelingen 23:8 *De Sadduceeën zeggen namelijk dat er geen opstanding is en geen engel of geest, maar de Farizeeën belijden het beide.*

“In de verwarring die ontstond, streefden de Sadduceeën er vurig naar Paulus in hun macht te krijgen, opdat zij hem mochten doden; en de Farizeeën streefden er even vurig naar om hem te beschermen. ‘De overste vreesde, dat Paulus door hen zou worden verscheurd, en hij liet de soldaten komen om hem uit hun midden weg te halen en naar de kazerne te brengen.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 300.

DONDERDAG

5. **Welke bemoedigende woorden gaf de Heere aan Paulus?** **Handelingen 23:11.**

Handelingen 23:11 [SV77] *“En de volgende nacht stond de Heere bij hem, en zeide: Heb goede moed, Paulus, want gelijk gij te Jeruzalem van Mij getuigd hebt, alzo moet gij ook te Rome getuigen.”*

“En nu zat hij in de gevangenis, en hij wist dat zijn vijanden, in hun nietsontziende haat, alles in het werk zouden stellen om hem ter dood te brengen. Kon het zijn, dat zijn werk voor de gemeente afgelopen was, en dat grimmige wolven nu waren binnengekomen?”

De zaak van Christus lag Paulus na aan het hart, en met grote bezorgdheid dacht hij aan de gevaren voor de verstrooide gemeenten, die waren bloot-gesteld aan de vervolging van juist zulke lieden als waarmee hij te doen had in de Hoge Raad. In droefheid en moedeloosheid weende hij en bad hij.

In deze donkere ure vergat de Here Zijn dienaar niet. Hij had hem beschermd tegen de bloeddorstige menigte in de voorhoven van de tempel; Hij was met hem geweest toen hij voor de Hoge Raad stond; Hij was met hem in de kazerne; en, in antwoord op de ernstige gebeden van de apostel om leiding, openbaarde Hij Zich aan Zijn trouwe getuige. ‘De volgende nacht stond de Here bij hem en zeide: Houd moed, want zoals gij te Jeruzalem van Mij getuigd hebt, moet gij ook te Rome getuigen.’ – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 301.

VRIJDAG

6. Welk complot beraamden meer dan veertig Joden tegen Paulus? Wie hoorde wat ze van plan waren en wat deed hij? Handelingen 23:12-21.

Handelingen 23:12-21 *En toen het dag geworden was, smeedden enkele Joden een complot: zij vervloekten zichzelf en zeiden dat zij niet zouden eten en drinken voordat zij Paulus gedood zouden hebben. Het waren er meer dan veertig die deze samenzwering beraamden. Zij gingen naar de overpriesters en de oudsten en zeiden: Wij hebben onszelf vervloekt met een vervloeking dat wij niets zullen nuttigen voordat wij Paulus gedood hebben. U dan nu, laat de overste evenals de Raad weten dat hij hem morgen naar u toe moet brengen, onder het voorwendsel dat u zijn zaak nauwkeuriger wilt onderzoeken; wij staan klaar om hem te doden nog voor hij bij u komt. Maar toen de zoon van Paulus' zuster van deze hinderlaag hoorde, ging hij naar de kazerne toe; hij ging naar binnen en berichtte het aan Paulus. En Paulus riep een van de hoofdmannen over honderd bij zich en zei: Leid deze jongeman naar de overste, want hij heeft hem iets te berichten. Die nam hem dus mee, bracht hem bij de overste en zei: De gevangene Paulus heeft mij bij zich geroepen en mij gevraagd deze jongeman bij u te brengen. Hij heeft u iets te vertellen. De overste nu nam hem bij de hand en nadat hij hem apart genomen had, vroeg hij: Wat is het dat je mij te berichten hebt? En hij zei: De Joden hebben afgesproken om u te vragen of u Paulus morgen naar de Raad wilt brengen, onder het voorwendsel*

dat zij iets met betrekking tot hem nauwkeuriger zouden willen onderzoeken. Maar laat u niet door hen overtuigen, want meer dan veertig mannen uit hun midden leggen een hinderlaag voor hem. Zij hebben zich met een vervloeking verplicht niet te eten of te drinken voordat zij hem gedood zullen hebben. Zij staan nu klaar en wachten op uw toezegging.

“De zoon van Paulus’ zuster hoorde van de ‘hinderlaag’ der sluipmoordenaars, ‘en hij vervoegde zich aan de kazerne, en binnengegaan zijnde bracht hij het aan Paulus over. En Paulus riep een van de hoofdlieden en zeide: Breng deze jongeman naar de overste, want hij heeft hem iets te melden. Deze nam hem mede en bracht hem bij de overste en zeide: Paulus, de gevangene, heeft mij geroepen, en verzocht deze jongeman bij u te brengen, daar hij u iets te zeggen heeft.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 301, 302.

SABBAT

7. **Wat deed de overste om de apostel te redden van zijn gezworen vijanden? Wat waren de werkelijke motieven van de Joden om de apostel Paulus te willen doden? Handelingen 23:23-30.**

Handelingen 23:23-30 *En toen hij twee van de hoofdmannen over honderd bij zich geroepen had, zei hij: Maak tweehonderd soldaten gereed om vanaf het derde uur van de nacht naar Caesarea te gaan, met zeventig ruiters en tweehonderd boogschutters. En laten zij ook voor rijdieren zorgen om Paulus daarop te zetten en behouden naar Felix, de stadhouder, te brengen. En hij schreef een brief met deze inhoud: Claudius Lysias aan de zeer machtige stadhouder Felix: Gegroet! Toen deze man door de Joden gegrepen was en door hen omgebracht zou worden, ben ik er met mijn soldaten op afgegaan en heb hem ontzet, omdat ik vernomen had dat hij een Romein was. En omdat ik de reden wilde weten waarom zij hem beschuldigden, bracht ik hem naar hun Raad. Het bleek mij dat hij beschuldigd werd in verband met geschilpunten inzake hun wet, maar dat er geen beschuldiging tegen hem was die de dood of gevangenschap verdiende. En toen mij te kennen gegeven was, dat er door de Joden een hinderlaag voor deze man gelegd zou worden, heb ik hem ogenblikkelijk naar u toe gestuurd en ook de aanklagers geboden in uw tegenwoordigheid te vertellen wat zij tegen hem hadden. Vaarwel.*

“Onmiddellijk besloot Lysias, Paulus van zijn rechtsgebied over te brengen naar dat van de stadhouder Felix. Het volk der Joden was in een toestand van opgewondenheid en geprikkeldheid, en oproeren waren veel voorkomende gebeurtenissen. De voortdurende aanwezigheid van de apostel in Jeruzalem zou, zowel voor de stad als voor de commandant zelf, gevaarlijke gevolgen kunnen hebben. Daarom ‘riep hij een tweetal hoofdlieden bij zich en zeide: Laat tweehonderd soldaten zich gereed houden om naar Caeserea te trekken en zeventig ruiters en tweehonderd lansdragers om drie uur in de nacht; en laat men rijdieren voorbrengen om Paulus daarop te zetten en veilig over te brengen naar stadhouder Felix.’ [...]

“Het geval van Paulus was niet het eerste, waarbij een dienaar van God een toevluchtsoord bij de heidenen had gevonden tegen de boosaardigheid van degenen die zich erop beroemden het volk van Jehova te zijn. Met hun woede tegen Paulus hadden de Joden nog een misdaad toegevoegd aan de zwarte lijst die de geschiedenis van dat volk kenmerkte. Zij hadden hun harten nog meer tegen de waarheid verhard en hun ondergang met grotere zekerheid bezegeld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 302, 303.

Ter overdenking

“De terechtwijzingen van de Heiland, tot de mannen van Nazareth gericht, waren in het geval van Paulus niet alleen op de ongelovige Joden, maar ook op zijn eigen broeders in het geloof van toepassing. Als de leiders in de gemeente hun bittere gevoelens tegenover de apostel volledig hadden onderdrukt, en hem erkend hadden als iemand die speciaal door God was geroepen om het evangelie onder de heidenen uit te dragen, zou de Here hem voor hen hebben gespaard. God had niet verordend dat Paulus’ werkzaamheden zo spoedig zouden eindigen; maar Hij deed geen wonder om de loop der gebeurtenissen waartoe de houding van de leiders in de gemeente te Jeruzalem aanleiding had gegeven, op te heffen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 304.

De rechtszitting in Caesarea

“Ons is namelijk gebleken dat deze man een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen. Hij heeft ook geprobeerd de tempel te ontheiligen. Wij hebben hem dan ook gevangengenomen om naar onze wet een oordeel over hem te vellen.” Handelingen 24:5, 6.

“Vijf dagen na Paulus’ aankomst te Caesarea kwamen zijn aanklagers vanuit Jeruzalem, vergezeld door Tertullus, een redenaar, die zij als hun advocaat hadden aangetrokken. De zaak werd aan een snel verhoor onderworpen. Paulus werd voor de vergadering geleid, en Tertullus ‘begon hem te beschuldigen.’ –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 305.

ZONDAG

1. **Paulus werd naar Antipatris gebracht. Toen de stadhouder de brief las en hoorde dat de beschuldigde uit Cilicië kwam, wat zei hij toen over Paulus? Handelingen 23:31-35.**

Handelingen 23:31-35 *Dus namen de soldaten Paulus mee en brachten hem 's nachts naar Antipatris, zoals hun bevolen was. En de volgende dag lieten zij de ruiters met hem verdergaan en keerden zelf naar de kazerne terug. Deze overhandigden, toen zij in Caesarea gekomen waren, de brief aan de stadhouder en droegen Paulus aan hem over. En de stadhouder vroeg, nadat hij de brief gelezen had, uit welke provincie hij kwam; en toen hij vernomen had dat hij uit Cilicië kwam, zei hij: Ik zal u verhoren als ook uw aanklagers hier gekomen zijn. En hij gaf bevel hem in het gerechtsgebouw van Herodes in bewaring te stellen.*

MAANDAG

Tertullus

2. **Wie hadden de aanklagers van Paulus meegebracht toen ze arriveerden? Wat onthulden de woorden van de redenaar over zijn karakter en motieven? Handelingen 24:1-6.**

Handelingen 24:1-6 *En vijf dagen daarna kwam de hogepriester Ananias daar met de oudsten en een zekere advocaat, Tertullus. Die verschenen voor de stadhouder met een aanklacht tegen Paulus. En toen deze geroepen was, begon Tertullus hem als volgt te beschuldigen: Dat wij door uw toedoen grote vrede gekregen hebben en dat er veel prijzenswaardige diensten aan dit volk bewezen worden door uw wijs beleid, zeer machtige Felix, erkennen wij ten volle en overal met alle dankbaarheid. Maar, om u niet lang op te houden, verzoek ik u dat u ons, met de welwillendheid die u eigen is, een ogenblik aanhoort. Ons is namelijk gebleken dat deze man een pest is en iemand die oproer verwekt onder al de Joden in heel de wereld, en een vooraanstaand persoon is binnen de sekte van de Nazarenen. Hij heeft ook geprobeerd de tempel te ontheiligen. Wij hebben hem dan ook gevangengenomen om naar onze wet een oordeel over hem te vellen.*

“Tertullus verlaagde zich hier tot een openlijke leugen; want het karakter van Felix was laag en afkeurenswaardig. Er werd van hem gezegd dat ‘hij bij het bedrijven van allerlei wellust en wreedheid de macht van een koning combineerde met de houding van een slaaf.’ (1 Tacitus, V, 9)

De toehoorders van Tertullus wisten dat zijn vleierende woorden leugenachtig waren; maar hun verlangen om de veroordeling van Paulus tot zekerheid te maken was sterker dan hun liefde tot de waarheid.

In zijn rede beschuldigde Tertullus Paulus van overtredingen die, indien bewezen, op diens veroordeling wegens hoogverraad tegenover de overheid zouden uitlopen. ‘Wij hebben bevonden, dat deze man een pest is’, zette de redenaar uiteen, ‘iemand, die opstanden verwekt onder alle Joden over de ganse wereld, een eerste voorstander van de sekte der Nazoreeërs; die ook een poging heeft gewaagd om de tempel te ontwijden’.

Tertullus deelde verder mee dat Lysias, de garnizoenscommandant van Jeruzalem, Paulus met geweld aan de Joden had onttrokken, toen de Joden op het punt stonden hem naar hun kerkelijke wet te veroordelen, en dat hij hen zodoende had gedwongen de zaak voor Felix te brengen. Deze uiteenzettingen werden gegeven met de opzettelijke bedoeling de stadhouder te bewegen Paulus aan het Joodse gerechtshof uit te leveren. Alle aanklachten werden met onstuimigheid door de aanwezige Joden bevestigd, die geen enkele poging aanwendden hun haat jegens de gevangene te verbergen.”
–*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 305, 306.

DINSDAG

3. **Hoe verschillend waren de woorden die Paulus ter verdediging gebruikte van die van de Joodse redenaar? Handelingen 24:10-14.**

Handelingen 24:10-14 *Maar Paulus antwoordde, nadat de stadhouder hem een wenk had gegeven dat hij kon spreken: Omdat ik weet dat u al vele jaren rechter over dit volk bent, verdedig ik mijn zaak met des te meer vertrouwen. U kunt immers weten dat het niet meer dan twaalf dagen geleden is sinds ik naar Jeruzalem ging om te aanbidden. En zij hebben mij niet aangetroffen in de tempel, in gesprek met iemand of bezig met het veroorzaken van een samentochting, niet in de synagogen en ook niet in de stad, en zij kunnen ook niets bewijzen van datgene waarvan zij mij nu beschuldigen. Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaderen dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.*

“Felix bezat voldoende scherpzinnigheid om de gezindheid en het karakter van Paulus’ aanklagers te doorzien. Hij wist met welke bedoeling zij hem hadden gevleid, en hij zag ook dat zij hun beschuldigingen tegen Paulus niet met bewijzen hadden kunnen staven. Zich tot de beklaagde wendend, gaf hij hem door een wenk te kennen dat hij voor zichzelf kon antwoorden. Paulus besteedde geen woorden aan vleierijen, maar gaf in alle eenvoud te kennen dat hij zich met goede moed voor Felix kon verantwoorden, daar laatstgenoemde reeds zo lang rechter was en bijgevolg een zeer goed begrip had van de wetten en gebruiken van de Joden. Zinspelende op de tegen hem ingebrachte beschuldigingen, toonde hij duidelijk aan dat niet een van deze op waarheid berustte. Hij verklaarde dat hij nergens te Jeruzalem onrust had veroorzaakt, noch het heiligdom had ontwijfd. ‘Zij hebben mij’, zo sprak hij, ‘noch in de tempel aangetroffen, terwijl ik met iemand sprak, of een volksoploop veroorzaakte, noch in de synagogen, noch ergens in de stad; en zij kunnen niets, waarvan zij mij nu beschuldigen, voor u bewijzen.’” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 306.

WOENSDAG

Hoop op God

4. **Wat is de gezegende hoop waar Paulus over sprak? Handelingen 24:15, 16.**

Handelingen 24:15, 16 *Ik heb hoop op God – zij zelf verwachten het ook – dat er een opstanding van de doden zal zijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen. En daarom oefen ik mijzelf om altijd een zuiver geweten te hebben voor God en de mensen.*

“Terwijl hij erkende dat hij ‘naar die weg, die zij een sekte noemen’, de God van zijn vaderen had gediend, verzekerde hij tegelijkertijd dat hij altijd had geloofd ‘al hetgeen in de wet en in de profeten staat geschreven’, en dat hij in overeenstemming met de duidelijk[e] leer der Schriften het geloof van de opstanding uit de doden vasthield. Verder verklaarde hij dat het de allesbeheersende strekking van zijn leven was ‘altijd een onergerlijk geweten te hebben voor God en de mensen’.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 306.

DONDERDAG

5. **Waarom schorste Felix de vergadering totdat de overste kwam? Welke voorrechten verleende hij in de tussentijd aan de apostel? Handelingen 24:22, 23.**

Handelingen 24:22, 23 *Toen Felix, die vrij nauwkeurig op de hoogte was van de Weg, dit gehoord had, verdaagde hij hun zaak, en zei: Als Lysias, de overste, gekomen is, zal ik een onderzoek instellen naar uw zaak. En hij gaf de hoofdman over honderd opdracht Paulus in hechtenis te houden, maar onder betere omstandigheden, en niemand van de zijnen te verhinderen hem van dienst te zijn of naar hem toe te komen.*

“De apostel sprak met ernstige en merkbare oprechtheid, en zijn woorden droegen een stempel van overtuiging. Claudius Lysias had in zijn brief aan Felix een gelijksoortig getuigenis omtrent het gedrag van Paulus gegeven. Bovendien wist Felix meer van de Joodse godsdienst dan velen veronderstelden.

Paulus’ heldere uiteenzetting van de feiten stelde Felix in staat nog beter de beweegredenen te verstaan waardoor de Joden werden beheerst toen zij de apostel van opruiing en verraderlijk optreden trachtten te beschuldigen.

De landvoogd wilde hen niet tevreden stellen door een Romeins burger onrechtvaardig te veroordelen; ook wilde hij Paulus niet aan de Joden uitleveren om hem zonder behoorlijk gerechtelijk onderzoek te laten ombrengen. Toch kende Felix geen hoger motief dan

eigenbelang, en hij werd door zucht naar reputatie en verlangen naar promotie beheerst. Angst om de Joden te ergeren weerhield hem ervan om een man van wie hij wist dat hij onschuldig was, volledig recht te doen wedervaren. Het was daarom dat hij bepaalde het verhoor op te schorten totdat Lysias aanwezig zou zijn. Hij zei: ‘Zodra de overste Lysias komt, zal ik in uw zaak een beslissing nemen.’”
–*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 306, 307.

VRIJDAG

Rechtvaardigheid en oordeel

6. **Wat predikte Paulus tegen Felix en zijn vrouw? Welke woorden van angst uitte Felix toen hij de diepgaande waarheden hoorde? Handelingen 24:24, 25.**

Handelingen 24:24, 25 *En na enige dagen kwam Felix daar met zijn vrouw Drusilla, die een Jodin was. En hij ontbood Paulus en hoorde hem over het geloof in Christus. En toen hij sprak over rechtvaardigheid, zelfbeheersing en over het toekomstige oordeel, werd Felix zeer bevreesd en antwoordde: Nu kunt u gaan; wanneer ik gelegenheid heb, zal ik u weer laten halen.*

“Hij hield Felix en Drusilla het karakter van God voor – Zijn gerechtigheid en onpartijdigheid, en de kenmerken van Zijn wet. Hij gaf duidelijk te kennen dat het iemands plicht is een matig en ingetogen leven te leiden, en zijn driften, in overeenstemming met Gods wet, onder verstandelijke controle, en de lichamelijke en geestelijke krachten in gezonde conditie te houden. Hij verklaarde dat er zeker een dag des gerichtszal komen, waarop allen hun loon zullen ontvangen overeenkomstig de werken die men in het vlees volbracht heeft, en waarop het duidelijk zal worden geopenbaard dat rijkdom, positie en titels niet bij machte zijn de genade van God voor de mens te verkrijgen, noch hem van de gevolgen van de zonden te bevrijden. Hij wees erop dat dit leven de voorbereidingstijd van de mens is voor het toekomstige leven. Wanneer hij voorrechten die hij heeft en gelegenheden veronachtzaamt, zal hij eeuwige schade lijden; hem zal geen nieuwe genadetijd worden verleend.

Paulus weidde in het bijzonder uit over de vérreikende eisen van Gods wet. Hij wees erop hoe deze zich uitstrekt tot de diepe geheimen van de zedelijke natuur van de mens, en een stroom van licht werpt op

datgene wat voor de ogen en de kennis van de mens verborgen is. Wat de handen mogen doen of de tong tot uitdrukking moge brengen – wat het uiterlijke leven openbaart – laat slechts onvolkomen het zedelijk karakter van de mens zien. De wet onderzoekt zijn gedachten, bewegingronden en bedoelingen. De duistere driften die voor de ogen der mensen verborgen zijn, jaloezie, haat, begeerte en eerzucht, de boze daden die in de donkere schuilhoeken van de ziel beraamd worden doch door gebrek aan gelegenheid nooit ten uitvoer zijn gebracht, dit alles wordt door Gods wet veroordeeld.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 308.

SABBAT

7. Wie volgde Felix op als Romeinse procurator? Waarom hield hij de apostel Paulus in de gevangenis? Handelingen 24:26, 27.

Handelingen 24:26, 27 *En tegelijkertijd hoopte hij ook dat Paulus hem geld zou geven om losgelaten te worden. Daarom ontbood hij hem ook dikwijls en sprak hij met hem. Maar toen er twee jaar verstreken was, kreeg Felix Porcius Festus als opvolger; en Felix, die de Joden een gunst wilde bewijzen, liet Paulus gevangen achter.*

“Gedurende twee jaren werd er tegen Paulus geen nadere actie ondernomen; toch bleef hij een gevangene. Felix onderhield zich verscheidene malen met hem, en luisterde aandachtig naar zijn woorden. Maar de ware reden van deze ogenschijnlijke vriendelijkheid was geldzucht, en hij hoopte dat Paulus door de betaling van een grote geldsom zijn vrijheid kon verkrijgen. De apostel bezat echter een te edelmoedig karakter om zichzelf door omkoping te bevrijden. Hij was aan geen enkele overtreding schuldig, en hij wilde zich niet tot het plegen van onrecht verlagen. Hij was bovendien te arm om zulk een losprijs te betalen, en al zou hij ertoe bereid zijn geweest, dan nog wilde hij voor eigenbelang geen beroep doen op het medegevoel en de milddadigheid van zijn bekeerlingen. Hij gevoelde bovendien dat hij in Gods handen was, en hij wilde de goddelijke raadsbesluiten ten aanzien van zichzelf niet verstoren. Felix werd ten slotte naar Rome ontboden, waar hij zich wegens zware vergrijpen tegenover de Joden moest verantwoorden. Voordat hij, als gevolg van deze oproep, Caesarea verliet, dacht hij ‘de Joden een gunst te bewijzen’ door Paulus in gevangenschap achter te laten. Maar Felix slaagde niet in zijn poging om het vertrouwen van de Joden te herwinnen. Hij werd in ongenade van zijn post ontheven, en

Porcius Festus werd tot zijn opvolger benoemd. Zijn hoofdkwartier werd Caesarea.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 310.

Ter overdenking

“Een lichtstraal uit de hemel had Felix mogen bestralen toen Paulus met hem sprak over gerechtigheid, gematigdheid, en een toekomstig oordeel. Dat was voor hem een door de hemel gezonden gelegenheid om zijn zonden te erkennen en na te laten. Maar hij zei tot Gods dienaar: ‘Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden’. Hij had het laatste aanbod van genade versmaad. Nooit zou hij nog een andere aanmaning van God ontvangen.” –*Van Jeruzalem naar Rome*, blz. 310.

23^e Les

Sabbat 8 juni 2024

Sabbatbegin 21.57^u ↔ 21.57^u

Paulus’ beroep op de keizer

“Want als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven; maar als er niets waar is van dat waarvan zij mij beschuldigen, kan niemand mij bij wijze van gunst aan hen uitleveren. Ik beroep mij op de keizer!” Handelingen 25:11.

“Festus wist niets van de samenzwering om Paulus te vermoorden, en hij stond versteld over zijn beroep op de keizer. Evenwel maakten de woorden van de apostel een einde aan de gerechtelijke procedure. ‘Toen antwoordde Festus, na overleg met zijn Raad: Op de keizer hebt gij u beroepen, naar de keizer zult gij gaan!’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 312, 315.

ZONDAG

Festus

- 1. Wat deed Festus kort nadat hij zijn nieuwe ambt had aanvaard? Toen de Joodse priesters en leiders voor hem verschenen, wat vroegen zij de procurator te doen? Handelingen 25:1-5.**

Handelingen 25:1-5 *Festus dan ging, drie dagen nadat hij in de provincie gekomen was, vanuit Caesarea naar Jeruzalem. En de hogepriester en de voornaamsten van de Joden verschenen voor hem met een aanklacht tegen Paulus en deden hem een verzoek: Zij vroegen om een gunst ten nadele van Paulus, namelijk of hij hem naar Jeruzalem wilde ontbieden. Zij waren van plan een hinderlaag te leggen om hem onderweg te doden. Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea in hechtenis werd gehouden en dat hij daar zelf met spoed naartoe zou reizen. Hij zei: Laten zij onder u die daartoe in staat zijn, dan mee-reizen; en als er iets onbehoorlijks in deze man is, laten zij hem beschuldigen.*

“Dit verzoek werd gedaan met het plan Paulus op de weg naar Jeruzalem te overvallen en hem te vermoorden. Maar Festus had een hoog begrip van de verantwoordelijkheid van zijn positie, en op hoffelijke wijze weigerde hij Paulus te laten halen. ‘Het is niet de gewoonte van de Romeinen’, verklaarde hij, ‘een mens bij wijze van gunst uit te leveren; de beschuldigde moet eerst zijn aanklagers tegenover zich zien en de gelegenheid krijgen zich tegen de aanklacht te verdedigen.’ Hij zei dat ‘hijzelf binnenkort’ naar Caesarea ‘zou vertrekken’. ‘Laten dan ... zij, die onder u bevoegd zijn, medereizen en, als er iets onbehoorlijks in deze man is, hem beschuldigen.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 311.

MAANDAG

- 2. Een paar dagen later werd Paulus in Caesarea berecht door Festus, omringd door zijn aanklagers. Wat deed Festus, ook al wist hij dat de apostel onschuldig was? Handelingen 25:4-9.**

Handelingen 25:4-9 *Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea in hechtenis werd gehouden en dat hij daar zelf met spoed naartoe zou reizen. Hij zei: Laten zij onder u die daartoe in staat zijn, dan meereizen; en als er iets onbehoorlijks in deze man is, laten zij hem beschuldigen. En nadat hij niet meer dan tien dagen bij hen doorgebracht had, ging hij naar Caesarea; en de volgende dag, toen hij op de rechterstoel zat, gaf hij bevel Paulus voor te leiden. En toen hij daar gekomen was, gingen de Joden die uit Jeruzalem gekomen waren, om hem heen staan en brachten vele en zware beschuldigingen tegen Paulus in, die zij niet konden bewijzen. Hij verdedigde zich en zei: Ik heb niet tegen de wet van de Joden,*

niet tegen de tempel, en ook niet tegen de keizer enige zonde bedreven. Maar Festus, die de Joden een gunst wilde bewijzen, antwoordde Paulus en zei: Wilt u naar Jeruzalem gaan en daar in mijn tegenwoordigheid over deze zaken geoordeeld worden?

“Festus begreep dat het probleem in verband stond met de joodse leer, en dat de tenlasteleggingen, ook al konden deze worden bewezen, redelijkerwijze niets tegen Paulus bevatten waardoor hij tot de doodstraf, of ook zelfs maar tot gevangenschap kon worden veroordeeld. Doch hij zag duidelijk de storm van razernij die zou ontstaan, wanneer Paulus niet veroordeeld of in hun handen overgeleverd zou worden. En zo wendde ‘Festus, die de joden een gunst wilde bewijzen’, zich tot Paulus, en vroeg hem of hij bereid was onder zijn bescherming naar Jeruzalem te gaan om door het Sanhedrin te worden verhoord.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 312.

DINSDAG

3. Waaron deed Paulus een beroep op de keizer? Wat deed Festus voordat hij Paulus toestemming gaf om voor de keizer te verschijnen? Handelingen 25:10-12.

Handelingen 25:10-12 *Maar Paulus zei: Ik sta voor de rechterstoel van de keizer en daar behoor ik geoordeeld te worden. Ik heb de Joden geen onrecht gedaan, zoals ook u heel goed weet. Want als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven; maar als er niets waar is van dat waarvan zij mij beschuldigen, kan niemand mij bij wijze van gunst aan hen uitleveren. Ik beroep mij op de keizer! Toen antwoordde Festus, nadat hij met de raad gesproken had: U hebt u op de keizer beroepen? U zult naar de keizer gaan.*

“De apostel wist, dat hij van het volk dat door zijn zonden de toorn Gods op zich deed neerkomen, geen rechtvaardigheid kon verwachten. Hij wist, dat hij, evenals de profeet Elia, veiliger onder de heidenen was dan onder degenen die het hemelse licht hadden verworpen en hun harten tegen het evangelie verhard. Moe van het getwist, kon zijn levendige geest het herhaalde uitstel en de afmatende, onzekere toestand van zijn verhoor en gevangenschap moeilijk verdragen. Daarom besloot hij van zijn voorrecht als Romeins burger, om zich op de keizer te beroepen, gebruik te maken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 312.

Agrippa en Bernice

4. Welke vooraanstaande personen kwamen Festus begroeten? Over wie vertelde hij hen? Handelingen 25:13-18.

Handelingen 25:13-18 *En toen er enkele dagen voorbijgegaan waren, kwamen koning Agrippa en Bernice in Caesarea aan om Festus te begroeten. En toen zij daar verscheidene dagen doorbrachten, vertelde Festus de koning de zaken met betrekking tot Paulus en zei: Er is hier een man die door Felix als gevangene is achtergelaten, om wie, toen ik in Jeruzalem was, de overpriesters en de oudsten van de Joden voor mij verschenen om zijn veroordeling te vragen. Ik antwoordde hun dat de Romeinen niet de gewoonte hebben, bij wijze van gunst een mens tot de dood over te leveren, voordat de beschuldigde tegenover de beschuldigers heeft gestaan en gelegenheid gekregen heeft om zich te verdedigen tegen de beschuldiging. Toen zij dan gezamenlijk hier gekomen waren, gunde ik mijzelf geen uitstel, maar ik ging de dag daarna op de rechterstoel zitten en gaf bevel de man voor te leiden. De beschuldigers brachten echter, toen zij hier stonden, tegen hem geen beschuldiging naar voren over de dingen die ik vermoedde.*

“Hij gaf hem de omstandigheden te kennen die voor de gevangene aanleiding waren om zich op de keizer te beroepen; hij vertelde hem van het korte verhoor dat Paulus voor hem onderging, en gaf hem te kennen dat de joden geen enkele beschuldiging tegen Paulus hadden ingebracht zoals hij deze had verwacht, maar ‘zij hadden enige twistpunten over hun eigen godsdienst en over een zekere Jezus, die dood is, van wie Paulus beweerde, dat Hij leeft.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 317.

5. Wat vroeg koning Agrippa, geïnteresseerd in wat hij hoorde? Handelingen 25:22.

Handelingen 25:22 *En Agrippa zei tegen Festus: Ik zou die man ook zelf wel willen horen. En hij zei: Morgen zult u hem horen.*

“Toen Festus deze geschiedenis vertelde, werd Agrippa geïnteresseerd, en hij zei: ‘Ik zou zelf die man ook wel willen horen’. Om deze wens in

vervulling te doen gaan, werd voor de volgende dag een bijeenkomst belegd. ‘Toen dan de volgende dag Agrippa en Bernice gekomen waren met grote praal en de gehoorzaal waren binnengegaan met de oversten en de mannen, die de voornaamsten der stad waren, werd Paulus op bevel van Festus vóórgebracht.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 317.

VRIJDAG

6. **Wie zat er de volgende dag in het publiek? Handelingen 25:23, 24.**

Handelingen 25:23, 24 *De volgende dag dan, toen Agrippa en Bernice met veel vertoon gekomen en het rechthuis binnengegaan waren, samen met de oversten en de mannen die de voornaamsten van de stad waren, werd Paulus op bevel van Festus voorgeleid. En Festus zei: Koning Agrippa en alle mannen die met ons aanwezig zijn, hier ziet u hem om wie heel de Joodse menigte mij heeft aangesproken, zowel in Jeruzalem als hier, roepend dat hij niet langer behoort te leven.*

“Ter ere van zijn bezoekers had Festus getracht deze aangelegenheid tot een indrukwekkende praalvertoning te maken. De kostbare gewaden van de landvoogd en zijn gasten, de zwaarden van de soldaten, en de schitterende wapenrustingen van hun bevelhebbers verleenden aan dit toneel een stralende pracht. En thans stond Paulus, nog altijd geboeid, voor het bijeengekomen gezelschap. Welk een tegenstelling werd hier tentoongespreid! Agrippa en Bernice bezaten macht en aanzien, en werden daarom door de wereld gehuldigd. Maar zij misten de karaktertrekken die God waardeert. Zij waren overtreders van Zijn wet, verdorven in hart en levenswandel. Hun gedragslijn werd door de hemel verafschuwd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 317, 318.

SABBAT

7. **Wat was volgens Festus de reden waarom hij wilde dat koning Agrippa Paulus zou ondervragen? Handelingen 25:25-27.**

Handelingen 25:25-27 *Ik heb echter begrepen dat hij niets heeft gedaan wat de dood verdient, maar omdat hij zichzelf ook op de verheven keizer beroepen heeft, heb ik besloten hem te sturen. Ik kan mijn heer niets met zekerheid over hem schrijven; daarom heb ik hem aan u allen voorgeleid en vooral aan u, koning Agrippa, opdat ik na*

gedaan onderzoek iets te schrijven heb. Want het lijkt mij ongerijmd een gevangene te sturen zonder de beschuldigingen tegen hem te kennen te geven.

“Festus zelf stelde Paulus aan de vergadering voor met de woorden: ‘Koning Agrippa en gij allen, die met ons hier aanwezig zijt, gij ziet hier iemand, ter zake van wie de gehele menigte der Joden zich te Jeruzalem en hier tot mij gewend heeft, roepende, dat hij niet langer moest blijven leven. Maar het bleek mij, dat hij geen halsmisdaad had gepleegd, en daar hij zelf zich op Zijne Majesteit beriep, besloot ik hem op te zenden. Maar ik heb niets stelligs over hem aan mijn heer te schrijven; daarom heb ik hem vóór u laten komen, en voornamelijk vóór ú, koning Agrippa, om, nadat het onderzoek heeft plaats gehad, iets te kunnen schrijven; want het dunkt mij ongerijmd, als men een gevangene opzendt, ook niet de punten van beschuldiging tegen hem kenbaar te maken.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 318.

Ter overdenking

“Koning Agrippa gaf nu Paulus toestemming om voor zichzelf te spreken. De apostel was door de stralende pracht en het hoge aanzien van zijn toehoorders niet van zijn stuk gebracht, want hij wist van hoe weinig waarde aardse rijkdom en werelds welzijn waren. Aardse pracht en vertoon konden geen ogenblik hem de moed benemen of hem zijn zelfbeheersing doen verliezen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 318.

24^e Les

Sabbat 15 juni 2024

Sabbatbegin 22.01 ^u ↔ 22.02 ^u

‘Ik weet dat u ze gelooft’

“Geloof u, koning Agrippa, de profeten? Ik weet dat u ze gelooft.” Handelingen 26:27.

“Diep onder de indruk vergat Agrippa voor een ogenblik zijn omgeving en de waardigheid van zijn positie. Zich alleen bewust van de waarheden die hij had gehoord, antwoordde hij onwillekeurig, terwijl hij slechts de

gevangene als Gods gezant voor zich zag staan: ‘Gij beweegt mij bijna een christen te worden.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

ZONDAG

Geen aardse advocaat

1. **Wie was de verdediger van de apostel Paulus? Klaagliederen 3:58; Handelingen 26:1.**

Klaagliederen 3:58 *U, Heere, hebt de rechtszaken van mijn ziel gevoerd, U hebt mijn leven verlost.*

Handelingen 26:1 *En Agrippa zei tegen Paulus: Het is u toegestaan voor uzelf te spreken. Toen strekte Paulus de hand uit en verdedigde zich*

“Koning Agrippa gaf nu Paulus toestemming om voor zichzelf te spreken. De apostel was door de stralende pracht en het hoge aanzien van zijn toehoorders niet van zijn stuk gebracht, want hij wist van hoe weinig waarde aardse rijkdom en werelds welzijn waren. Aardse pracht en vertoon konden geen ogenblik hem de moed benemen of hem zijn zelfbeheersing doen verliezen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 318.

MAANDAG

2. **Wat bedoelde Paulus toen hij aan koning Agrippa vertelde dat hij wist dat hij goed op de hoogte was van de gewoonten en kwesties van de Joden? Handelingen 26:2, 3, 26.**

Handelingen 26:2, 3, 26 *Ik acht mijzelf gelukkig, koning Agrippa, dat ik mij heden tegenover u mag verdedigen tegen alles waarvan ik door de Joden beschuldigd word, vooral omdat ik weet dat u kennis hebt van alle gewoonten en geschilpunten die er onder de Joden zijn. Daarom vraag ik u geduldig naar mij te luisteren. [...] Want de koning heeft weet van deze dingen. Ik spreek daarom ook vrijmoedig tot hem, want ik ben ervan overtuigd dat niets van deze dingen hem ontgaan is; het is immers niet in een uithoek gebeurd.*

“Ofschoon Agrippa een jood was, deelde hij niet de blinde ijver en het vooroordeel van de Farizeeën.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

Paulus' getuigenis van zijn bekering

3. **Met welke achtergronduitleg begon Paulus zijn toespraak? Handelingen 26:4, 5.**

Handelingen 26:4, 5 *Welnu, mijn leven van mijn jeugd af aan, zoals dat van het begin af aan onder mijn volk in Jeruzalem geweest is, is bij al de Joden bekend. Zij weten van mij vanuit het verleden – als zij het maar wilden getuigen! – dat ik geleefd heb volgens de meest nauwgezette richting binnen onze godsdienst, namelijk als Farizeeër.*

“Paulus verhaalde de geschiedenis van zijn bekering van verstokt ongelooft tot het geloof in Jezus van Nazareth als de Verlosser der wereld. Hij beschreef het hemelse visioen dat hem in het begin met onuitsprekelijke angst had vervuld, maar dat later een bron van de grootste vertroosting bleek te zijn – een openbaring van hemelse heerlijkheid, te midden waarvan Hij op de troon zat, die hij had veracht en gehaat, en wiens volgelingen hij destijds zelfs probeerde te vernietigen. Vanaf dat uur was Paulus een nieuw mens, een oprecht en ijverig gelovige in Jezus, en hij was dat geworden door de herscheppende genade.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 319.

4. **Over welke hoop sprak hij? Waarom konden de Joden niet geloven dat Jezus uit de dood kon opstaan? Handelingen 26:6-8.**

Handelingen 26:6-8 *En nu sta ik hier en word geoordeeld over de hoop op de belofte die door God aan de vaderen gedaan is, die onze twaalf stammen hopen te bereiken door voortdurend, nacht en dag, God te dienen. Om deze hoop, koning Agrippa, word ik door de Joden beschuldigd. Waarom wordt het bij u allen ongelooftwaardig geacht dat God de doden opwekt?*

“Waarom, vroeg Paulus, zou het onaannemelijk schijnen dat Christus uit de doden is verzen? Ook voor hem leek het eens ongelooft, maar hoe kon hij twijfelen aan iets wat hij zelf gezien en gehoord had? Voor de poort van Damascus had hij in waarheid de gekruisigde en opgestane Christus aanschouwd, Dezelfde die in de straten van Jeruzalem had gewandeld en op Golgotha was gestorven, die de

banden des doods had verbroken, en ten hemel was opgevaren. Even zeker als Petrus, Jacobus, Johannes en alle andere discipelen, had hij Hem gezien en met Hem gesproken. De Stem had hem bevolen het evangelie van een verrezen Heiland te verkondigen, en hoe kon hij ongehoorzaam zijn? In Damascus, in Jeruzalem, in geheel Judea, en in verafgelegen streken had hij getuigd van Jezus, de Gekruisigde, en hij maande allen ‘dat zij met berouw zich zouden bekeren tot God en werken doen, met hun berouw in overeenstemming.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 319.

DONDERDAG

5. Over welke wrede daden van zichzelf vertelde Paulus zijn toehoorders? Hoe beschreef hij zijn ontmoeting met Jezus op weg naar Damascus? Handelingen 26:9-18.

Handelingen 26:9-18 *Ik dacht echt bij mijzelf dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth veel vijandige dingen moest doen, wat ik ook in Jeruzalem gedaan heb. Ik heb velen van de heiligen in de gevangenis opgesloten, nadat ik daartoe volmacht van de overpriesters gekregen had; en als zij gedood werden, stemde ik daarmee in. En in alle synagogen heb ik hen dikwijls gestraft en gedwongen te lasteren; en ik trad in razende woede tegen hen op en vervolgde hen zelfs tot in de buitenlandse steden. Toen ik daarvoor ook naar Damascus reisde, met volmacht en in opdracht van de overpriesters, zag ik, koning, midden op de dag, op de weg een licht, sterker dan de glans van de zon, dat mij en hen die met mij meereisden, vanuit de hemel omscheen. En nadat wij allen op de grond gevallen waren, hoorde ik een stem tot mij spreken en in de Hebreeuwse taal zeggen: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? Het is hard voor u de hielen tegen de prikkels te slaan. En ik zei: Wie bent U, Heere? En Hij zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Maar richt u op en sta op uw voeten, want hiertoe ben Ik aan u verschenen: om u aan te stellen als dienaar en getuige zowel van de dingen die u gezien hebt als van die waarin Ik nog aan u verschijnen zal; en Ik zal u verlossen van dit volk en van de heidenen, naar wie Ik u nu zend, om hun ogen te openen en hen te bekeren van de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van de zonden ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij.*

‘U bent buiten zinnen!’

6. **Hoe reageerde Festus op wat Paulus hem vertelde? Welke vraag stelde de apostel aan koning Agrippa? Handelingen 26:24-29.**

Handelingen 26:24-29 *En toen hij deze dingen ter verdediging sprak, zei Festus met luide stem: U bent buiten zinnen, Paulus! Uw grote geleerdheid brengt u buiten zinnen! Maar hij zei: Ik ben niet buiten zinnen, zeer machtige Festus, maar ik spreek woorden van waarheid en van gezond verstand. Want de koning heeft weet van deze dingen. Ik spreek daarom ook vrijmoedig tot hem, want ik ben ervan overtuigd dat niets van deze dingen hem ontgaan is; het is immers niet in een uithoek gebeurd. Geloof u, koning Agrippa, de Profeten? Ik weet dat u ze gelooft. En Agrippa zei tegen Paulus: U overtuigt mij bijna om christen te worden! En Paulus zei: Ik zou van God wel wensen dat, én bijna én geheel, niet alleen u maar ook allen die vandaag naar mij luisteren, zouden worden zoals ik ben, uitgezonderd deze boeien.*

“Het gehele gezelschap had met gespannen aandacht geluisterd naar Paulus’ verhaal over zijn bijzondere ervaringen. De apostel weidde uit over zijn meest geliefde onderwerp. Niemand die hem aanhoorde, kon aan zijn oprechtheid twifelen. Doch op het hoogtepunt van zijn overtuigende welsprekendheid onderbrak Festus hem met de uitroep: ‘Gij spreekt wartaal, Paulus, uw vele studie brengt u in de war.’ ”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

7. **Tot welke conclusie kwamen de toehoorders van Paulus na het horen van zijn getuigenis? Waarom lieten ze hem niet vrij? Handelingen 26:31, 32.**

Handelingen 26:31, 32 *En zij gingen terzijde, spraken met elkaar en zeiden: Deze man doet niets wat dood of boeien verdient. En Agrippa zei tegen Festus: Deze man had losgelaten kunnen worden, als hij zich niet op de keizer had beroepen.*

Ter overdenking

“Festus, Agrippa en Bernice hadden met recht de ketenen die de apostel gebonden hielden, kunnen dragen. Zij allen waren schuldig aan grote overtredingen. Deze zondaren hadden op die dag het aanbod van genade in Christus’ naam ontvangen. In ieder geval werd een van hen er bijna toe gebracht de aangeboden genade en vergeving te aanvaarden. Maar Agrippa wees de aangeboden genade af, en weigerde het kruis van een gekruisigde Verlosser aan te nemen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 320.

25^e Les

Sabbat 22 juni 2024

Sabbatbegin 22.04^u ↔ 22.04^u

De schipbreuk

“En daarna de anderen, of op planken, of op enkele stukken van het schip. En zo gebeurde het dat zij allen behouden aan land kwamen.” Handelingen 27:44.

“Een ieder zou alles in het werk moeten stellen om zichzelf te redden. Doch wanneer een der gevangenen zou worden vermist, zouden degenen die voor hen verantwoordelijk waren, hiervoor met hun leven moeten boeten. Daarom wilden de soldaten alle gevangenen doden.

De Romeinse wet stond deze gruwzame handelwijze toe, en het plan zou onmiddellijk ten uitvoer zijn gebracht, wanneer het niet ging om hem aan wie allen op gelijke wijze zeer verplicht waren. Julius, de hoofdman, wist dat allen aan boord hun leven aan Paulus hadden te danken. Daar hij bovendien ervan overtuigd was dat de Here met hem was, vreesde hij ervoor hem leed te doen. Daarom ‘beval de hoofdman dat wie zwemmen konden, het eerst over boord zouden springen om aan land te komen; en de overigen deels op planken, deels op wrakhout. En zo geschiedde het, dat allen behouden aan land kwamen’. Toen de namen werden afgeroepen, miste er niet een.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 326.

ZONDAG

Lukas en Aristarchus

1. **Wie vergezelde Paulus op zijn reis naar Italië? Wie was Julius en hoe behandelde hij de apostel? Handelingen 27:1-3.**

Handelingen 27:1-3 *En toen besloten was dat wij naar Italië zouden varen, gaven zij Paulus en enkele andere gevangenen over aan een hoofdman over honderd, van wie de naam Julius was, van de keizerlijke afdeling. En omdat wij langs de kustplaatsen van Asia wilden varen, gingen wij aan boord van een Adramytteens schip en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër uit Thessalonica, was bij ons. En de volgende dag kwamen wij aan in Sidon. En Julius, die Paulus vriendelijk behandelde, stond hem toe naar de vrienden te gaan om door hen verzorgd te worden.*

“Nu kwam het er voor de apostel Paulus op aan de bittere belevenissen te doorstaan die hem als een gevangene in boeien gedurende de lange en bezwaarlijke reis naar Italië ten deel vielen. Eén omstandigheid verlichtte de hardheid van zijn lot aanmerkelijk – Lucas en Aristarchus mochten hem vergezellen. In zijn brief aan de Kolossensen spreekt hij naderhand van de laatstgenoemde als van zijn ‘medegevangene.’ (Kolossensen 4:10) Maar het was uit vrije wil dat Aristarchus de gevangenschap van Paulus deelde, zodat hij hem in zijn lijden kon bijstaan.

De reis begon voorspoedig. De volgende dag gingen zij in de haven van Sidon voor anker. Hier ‘behandelde Julius, een hoofdman, Paulus vriendelijk’, en toen hij vernam dat er in de stad christenen woonden, liet hij hem toe ‘naar zijn vrienden te gaan om zich te laten verzorgen’. Dit gunstbewijs werd door de apostel, wiens gezondheids-toestand zwak was, op hoge prijs gesteld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 321.

MAANDAG

Schone Havens

2. **In aanvang vertrokken de bemanning en passagiers op een schip van Adramyttium en later scheepden ze in op een Alexandrijns schip. Waarom? Wat maakte de navigatie extreem gevaarlijk? Handelingen 27:4-10.**

Handelingen 27:4-10 *En nadat wij daarvandaan weggevaren waren, voeren wij onder Cyprus langs, omdat de wind tegen was. En toen wij de zee waarlangs Cilicië en Pamfilië liggen, overgevaren waren, kwamen wij aan in Myra in Lycië. En de hoofdman, die daar een schip gevonden had uit Alexandrië dat naar Italië voer, liet ons daarin overstappen. En omdat wij vele dagen maar langzaam vooruitkwamen en wij nauwelijks ter hoogte van Knidus gekomen waren, doordat de wind het ons niet toeliet, voeren wij onder Kreta langs, ter hoogte van Salmone. En nadat wij daar nauwelijks voorbijgezeild waren, kwamen wij in een plaats die Schone Havens genoemd wordt, waar de stad Lasea dicht bij lag. En, omdat er veel tijd verlopen was en het varen nu gevaarlijk werd, omdat de vastentijd ook al voorbij was, waarschuwde Paulus hen en zei tegen hen: Mannen, ik zie dat de vaart zal plaatsvinden met hinder en grote schade, niet alleen voor de lading en het schip, maar ook voor ons leven.*

“Na het vertrek uit Sidon had het schip met tegenwinden te kampen. Uit de rechtstreekse koers geraakt, vorderde het slechts langzaam. Te Myra, in de landstreek Lycië, vond de hoofdman een groot Alexandrijns schip, op weg naar de kust van Italië, en onmiddellijk liet hij zijn gevangenen daarop overbrengen. Maar de wind was nog steeds ongunstig en het schip voer met moeite voort. [...]

Zij waren gedwongen enige tijd in Goede Rede¹ te blijven, om een gunstige windrichting af te wachten. De winter naderde snel. ‘De vaart werd reeds bedenkelijk’. Zij die met het schip belast waren, moesten de hoop opgeven, hun bestemming nog te bereiken, voordat het zeereiseseizoen voor dat jaar beëindigd was. Er bleef nu slechts één vraag ter beslissing over: in Goede Rede te blijven of een geschikter plaats trachten te bereiken, waar zij konden overwinteren. Deze vraag werd in ernstige overweging genomen, en uiteindelijk door de hoofdman aan Paulus voorgelegd, die zowel de eerbied van de scheepslieden als van de soldaten had gewonnen. De apostel raadde hen zonder aarzelen aan, te blijven waar zij waren. ‘Ik zie’,

¹ Goede Rede: *Van Jeruzalem tot Rome* gebruikt de NBG51-versie waar de plaats *Goede Rede* wordt genoemd. De Oude en Herziene Statenvertaling noemen het *Schone Havens*; de Nieuwe Bijbelvertaling *Goede Havens*.

zei hij, ‘dat de vaart met ongerief en grote averij gepaard zal gaan, niet alleen wat lading en schip, maar ook wat ons leven aangaat’.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 321, 322.

DINSDAG

3. **Waarom wilde de kapitein de winter daar niet doorbrengen? Welke weersverandering beïnvloedde hen in het nemen van het verkeerde besluit? Handelingen 27:11-13.**

Handelingen 27:11-13 *Maar de hoofdman vertrouwde de stuurman en de kapitein meer dan wat door Paulus gezegd werd. En omdat de haven ongeschikt was om te overwinteren, vonden de meesten het raadzaam ook vandaar weg te varen: misschien konden zij in Fenix komen om te overwinteren, een haven op Kreta, die zowel op het zuidwesten als op het noordwesten uitziet. En omdat de zuidenwind zacht waaide, dachten zij in hun voornemen geslaagd te zijn; en nadat zij het anker gelicht hadden, zeilden zij dicht langs Kreta.*

“Maar de ‘stuurman en de schipper’ en de meerderheid van passagiers en bemanning waren niet genegen deze raadgeving te aanvaarden. Omdat de haven waarin zij voor anker waren gegaan ‘niet geschikt was om te overwinteren, ried het merendeel aan, vandaar zee te kiezen om zo mogelijk Phoenix, een haven op Creta, beschermd liggende naar het zuidwesten en het noordoosten, te bereiken, ten einde daar te overwinteren’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 322.

WOENSDAG

Euroklydon

4. **Welke moeilijkheden deden zich al kort nadat men scheep was gegaan voor? Wat was de bemanning gedwongen te doen? Handelingen 27:14-19.**

Handelingen 27:14-19 *Maar niet lang daarna werd Kreta getroffen door een stormwind, die Euroklydon genoemd wordt. En omdat het schip daardoor meegesleurd werd en de kop niet in de wind kon houden, gaven wij het op en dreven weg. En toen wij onder een eilandje doorvoeren dat Klauda heette, konden wij nauwelijks de sloep meester worden. Nadat ze die aan boord gehaald hadden, maakten ze gebruik van allerlei hulpmiddelen en haalden kabels*

onder het schip door; en omdat ze bevreesd waren dat ze op de droogte Syrtis terecht zouden komen, streken ze het zeil en lieten zich zo meedrijven. En omdat wij door de storm hevig heen en weer geslingerd werden, wierpen ze de volgende dag lading overboord. En op de derde dag wierpen wij met onze eigen handen het scheepstuig overboord.

“Voortgedreven door de storm naderde het schip het eilandje Clauda, en terwijl zij het schip trachtten te beveiligen, bereidden de matrozen zich op het ergste voor. De reddingssloep, hun enig middel ter ont-koming in geval het schip zou vergaan, was op sleeptouw genomen, en kon ieder ogenblik worden stukgeslagen. Hun eerste werk was deze boot aan boord te hijsen. Daarna werden alle mogelijke voor-zorgsmaatregelen getroffen om het schip te versterken, zodat het de storm zou kunnen weerstaan. De geringe beschutting die het eilandje hun bood was niet van lange duur, en spoedig waren zij weer in volle hevigheid aan de storm blootgesteld.

De gehele nacht woedde de storm, en niettegenstaande de voorzorgsmaatregelen die zij hadden getroffen, kreeg het schip een lek. ‘De vol-gende dag wierpen zij lading over boord’. Weer werd het nacht, maar de wind nam niet af. Het door storm geteisterde schip, met zijn ont-redderde mast en verscheurde zeilen, werd door de razende stormwind heen en weer geslingerd. Ieder ogenblik leek het of de krakende spanten zouden bezwijken, wanneer het schip onder de hevige storm-aanval wankelde en trilde. Het lek werd steeds groter, en passagiers en bemanning werkten gestadig aan de pompen. Er was voor niemand aan boord een ogenblik van rust.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 322, 324.

DONDERDAG

5. **Wat smeekte Paulus de vermoeide reizigers te doen, nadat de storm twee weken had voortgeduurd? Handelingen 27:22-25, 33, 34.**

Handelingen 27:22-25, 33, 34 *Maar nu roep ik u ertoe op goede moed te hebben, want er zal geen verlies van iemands leven onder u zijn, maar alleen van het schip. Want deze nacht stond er bij mij een engel van God, van Wie ik ben en Die ik ook dien; die zei: Wees niet bevreesd, Paulus, u moet voor de keizer terechtstaan; en zie, God heeft u allen die met u varen, geschonken. Heb daarom goede moed, mannen, want ik geloof God, dat het zo zal zijn als het mij gezegd is. [...] En toen het dag begon te worden, spoorde Paulus hen allen aan*

om voedsel tot zich te nemen en hij zei: Het is vandaag de veertiende dag dat u blijft afwachten zonder te eten en zonder iets tot u te nemen. Daarom spoor ik u aan voedsel tot u te nemen, want dat dient tot uw redding; want bij niemand van u zal een haar van het hoofd vallen.

“Toen zij nu in de veertiende nacht op de zwarte, wilde golven heen en weer werden geslingerd, ‘vermoedde het scheepsvolk midden in de nacht, dat er land naderde. En zij peilden met het lood twintig vadem en iets verder peilden zij vijftien vadem. Uit vrees,’ verhaalt Lucas, ‘van tegen de klippen geslagen te worden, wierpen zij vier ankers van het achterschip uit en baden, dat het dag mocht worden’.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 325.

VRIJDAG

Een poging tot misleiding

6. Wat probeerden sommige zeelieden te doen? Waarvoor waarschuwde Paulus de centurion¹? *Handelingen 27:30-32.*

Handelingen 27:30-32 *Maar toen de zeelieden probeerden van het schip te vluchten en de sloep in zee neerlieten, met als voorwendsel dat zij de ankers uit het voorschip zouden uitwerpen, zei Paulus tegen de hoofdman en de soldaten: Als zij niet in het schip blijven, kunt u niet gered worden. Toen kaptten de soldaten de touwen van de sloep en lieten hem in zee vallen.*

“Bij het aanbreken van de dag werden de omtrekken van een door de storm geteisterde kust vaag zichtbaar, maar geen vertrouwd baken was te bekennen. Het uitzicht was zo slecht dat de heidense zeelieden alle moed verloren en ‘uit het schip trachtten weg te komen en de sloep te water lieten onder voorwendsel, dat zij van het voorschip ankers wilden uitbrengen’. Zij hadden de reddingssloep reeds neergelaten, toen Paulus hun laaghartig voornemen ontdekte, en tot de hoofdman en de soldaten zei: ‘Indien zij niet aan boord blijven, kunt

¹ Centurion: Een officier van het Romeinse leger die het bevel voerde over een groep van ongeveer honderd soldaten, vandaar de naam ‘centurion’.

gij niet gered worden'. Onmiddellijk 'kaptten de soldaten de touwen van de sloep en lieten haar in zee vallen'." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 325.

SABBAT

7. Uiteindelijk liep het schip vast op “op een plaats waar aan weerskanten zee was”. Hoe bemoedigde Paulus de passagiers en bemanningsleden? Handelingen 27:41.

Handelingen 27:41 *Maar zij kwamen terecht op een plaats waar aan weerskanten zee was, en lieten het schip daarop lopen; het voorschip bleef onbeweeglijk vastzitten, maar het achterschip brak door het geweld van de golven.*

“Toen de storm even tot bedaren kwam, maakte Paulus van deze gelegenheid gebruik om aan dek te komen, en met verheffing van stem zei hij: ‘Mannen, had men maar naar mij geluisterd om niet van Creta weg te varen en zich dit ongerief en deze averij te besparen!

Maar ook nu wek ik u op moed te houden, want het leven van niemand uwer zal verloren gaan, alleen maar het schip. Want deze nacht heeft een engel van de God, wie ik toebehoor en die ik vereer, bij mij gestaan, en hij heeft gezegd: Wees niet bevreesd, Paulus, want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen, die met u varen, heeft God u geschonken. Daarom, mannen, houdt moed, want dit vertrouwen heb ik op God, dat het zo zal gaan, als mij gezegd is. Maar wij moeten op een of ander eiland stranden’.

Deze woorden deden de hoop herleven. Passagiers en bemanning werden uit hun toestand van verslagenheid opgewekt. Er was nog veel te doen, en iedere poging die binnen hun bereik lag, moest worden aangewend om het schip voor de ondergang te behoeden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 324, 325.

Ter overdenking

“Paulus en de overige gevangenen stond nu een noodlot te wachten, vreselijker dan schipbreuk. De soldaten begrepen dat, terwijl zij poogden het land te bereiken, het voor hen onmogelijk zou zijn de hun toevertrouwde gevangenen te bewaken. Een ieder zou alles in het werk moeten stellen om zichzelf te redden. Doch wanneer een der gevangenen zou worden vermist, zouden degenen die voor hen verantwoordelijk

waren, hiervoor met hun leven moeten boeten. Daarom wilden de soldaten alle gevangenen doden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 326.

“Het voornemen van de soldaten was de gevangenen te doden, opdat niemand door weg te zwemmen zou ontsnappen.” Handelingen 27:42.

*Leest u alstublieft het zendingsbericht
van de Virtuele Zendingsschool op blz. 90.*

26^e Les

Sabbat 29 juni 2024

Sabbatbegin 22.04^u ↔ 22.04^u

Rome

“En toen wij in Rome aangekomen waren, droeg de hoofdman de gevangenen over aan de overste van het leger, maar aan Paulus werd toegestaan op zichzelf te wonen met de soldaat die hem bewaakte.” Handelingen 28:16.

“Te Rome leverde de hoofdman Julius zijn gevangenen aan de commandant van de keizerlijke garde uit. Het goede getuigenis dat hij van Paulus gaf, tezamen met de brief van Festus, was oorzaak dat de apostel bij de commandant in goed aanzien kwam, en in plaats van in de gevangenis te worden geworpen, werd hem toegestaan om op zichzelf te wonen. Hoewel aanhoudend geketend aan een soldaat, was hij vrij zijn vrienden te ontvangen en te werken voor de voortgang van de zaak van Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 329, 330.

ZONDAG

Op Malta

1. **Wat gebeurde er op het eiland Malta met de apostel toen hij hout op het vuur legde? Welke kansen greep hij aan om een zegen te zijn voor de mensen die daar woonden? Handelingen 28:1-9.**

Handelingen 28:1-9 *En toen zij ontkomen waren, kwamen zij te weten dat het eiland Malta heette. En de inlandse bevolking bewees ons buitengewone menslievendheid, want zij staken een vuur aan en haalden ons er allen bij, vanwege de regen die was gaan vallen, en vanwege de koude. En toen Paulus een bos takken bijeengeraapt en op het vuur gelegd had, kwam er door de hitte een adder uit en die beet zich vast in zijn hand. En toen de inlandse bevolking het dier aan zijn hand zag hangen, zeiden zij tegen elkaar: Deze man is vast en zeker een moordenaar, die de wraakgodin niet wilde laten leven nadat hij uit de zee ontkomen was. Hij schudde het dier echter af in het vuur en leed geen enkel kwaad. En zij verwachtten dat hij zou opzwellen of plotseling dood neervallen. Maar toen zij, na lang gewacht te hebben, zagen dat er niets ongewoons met hem gebeurde, veranderden zij van gedachten en zeiden dat hij een god was. En hier, op ongeveer dezelfde plaats, had de voornaamste van het eiland, van wie de naam Publius was, een landgoed. Hij ontving ons en bood ons vriendelijk drie dagen onderdak. En het gebeurde dat de vader van Publius, door koorts en buikloop bevangen, op bed lag. Paulus ging naar hem toe, en nadat hij gebeden had, legde hij hem de handen op en maakte hem gezond. Toen dit nu gebeurd was, kwamen ook de anderen op het eiland die ziekten hadden, naar hem toe en zij werden genezen.*

“De schipbreukelingen werden door de tot de barbaren gerekende bewoners van het eiland Malta vriendelijk ontvangen. Lucas schrijft: ‘Zij staken een groot vuur aan en haalden er ons allen bij om de dreigende regen en om de koude’. Paulus bevond zich onder degenen die werkzaam waren om het de anderen aangenaam te maken. ‘Toen Paulus een bos dor hout bijeengehaald had en op het vuur legde, kwam er door de hitte een adder uit en beet zich vast aan zijn hand’. De toeschouwers werden met afgrijzen vervuld; en toen zij aan zijn boeien bemerkten dat Paulus een gevangene was, zei de een tot de ander: ‘Deze man is zeker een moordenaar, die de wraakgodin niet wil laten leven, nu hij aan de zee ontkomen is’. Maar Paulus schudde het dier af in de vlammen en ondervond geen letsel. De plaatselijke bewoners kenden de vergiftige aard van het reptiel en verwachtten dat Paulus ieder ogenblik onder folterende pijn ter aarde zou storten. [...]

Gedurende de drie maanden dat de schipbreukelingen op Malta verbleven, benutten Paulus en zijn medewerkers vele gelegenheden om het evangelie te prediken. De Here werkte door hen op opmerkelijke wijze. Ter wille van Paulus werd het gehele gezelschap van schipbreukelingen met grote voorkomendheid behandeld; in al hun

noden werd voorzien en toen zij Malta verlieten, werden zij overvloedig voorzien van alles wat zij voor de reis nodig hadden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 326, 327.

MAANDAG

2. Welk voorrecht kreeg Paulus toen de stoet stilstond bij de Appiusmarkt? Handelingen 28:14, 15.

Handelingen 28:14, 15 *[Wij kwamen de tweede dag in Puteoli] waar wij broeders aantroffen en ons verzocht werd zeven dagen bij hen te blijven. En zo gingen wij naar Rome. En daarvandaan kwamen de broeders, die van onze zaken gehoord hadden, ons tegemoet, tot Appiusmarkt en de Drie Tabernen. Toen Paulus hen zag, dankte hij God en vatte hij moed.*

“In deze plaats bevonden zich enige christenen, en zij verzochten de apostel zeven dagen bij hen te blijven, een verzoek dat door de hoofdman vriendelijk werd toegestaan. Sinds de christenen in Italië de brief van Paulus aan de Romeinen hadden ontvangen, zagen zij met verlangen naar een bezoek van de apostel uit. Zij hadden niet gedacht hem als een gevangene te zien komen, maar om zijn lijden beminden zij hem des te meer. De afstand van Puteoli naar Rome was slechts zevenenvertig uur gaans, en daar de zeehaven in voortdurende verbinding met de hoofdstad stond, waren de Romeinse christenen van de aankomst van Paulus op de hoogte; en enkele van hen gingen op weg om hem te ontmoeten en te verwelkomen. [...]

Ten slotte bereikten de reizigers Forum Appii¹, dat dertien uur gaans van Rome verwijderd lag. Toen zij zich een weg baanden door de menigten die zich op de grote verkeersweg verdrongen, ving de grijsaard, die aan een groep hardvochtig uitzierende misdadigers geketend was, menige verachtelijke blik op en werd hij het voorwerp van allerlei ruwe, lage spotternijen. [...]

Slechts weinigen begrepen de betekenis van Lucas' woorden dat Paulus, toen hij zijn broeders zag, 'God dankte en moed greep'. Te

¹ Noot van de vertaler: 'Forum Appii' betekent in het Latijn 'de markt van Appius' of 'de Appiusmarkt'.

midden van de schreiende gelovigen, die hem hun medeleven betuigden en die zich voor zijn boeien niet schaamden, prees de apostel God met luide stem. De wolk van droefenis die zijn gemoed had overschaduwd, was weggevaagd. Zijn leven als christen was een opeenvolging geweest van moeiten, lijden en teleurstellingen, maar in dat uur voelde hij zich rijkelijk beloond. Met vaste tred en een verheugd hart zette hij zijn weg voort. Hij wilde zich over het verleden niet beklagen, noch de toekomst vrezen. Hij wist dat hem gevangenschap en droefenis te wachten stonden; maar hij wist ook dat hij zielen uit een veel verschrikkelijker gevangenschap had mogen bevrijden, en hij verheugde zich in zijn lijden om Christus' wille.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 328, 329.

DINSDAG

- 3. Waar mocht de apostel verblijven nadat de gevangenen en bewakers in Rome waren aangekomen? Hoe moest het zijn om constant bewaakt te worden door een soldaat? Handelingen 28:16.**

Handelingen 28:16 *En toen wij in Rome aangekomen waren, droeg de hoofdman de gevangenen over aan de overste van het leger, maar aan Paulus werd toegestaan op zichzelf te wonen met de soldaat die hem bewaakte.*

“Te Rome leverde de hoofdman Julius zijn gevangenen aan de commandant van de keizerlijke garde uit. Het goede getuigenis dat hij van Paulus gaf, tezamen met de brief van Festus, was oorzaak dat de apostel bij de commandant in goed aanzien kwam, en in plaats van in de gevangenis te worden geworpen, werd hem toegestaan om op zichzelf te wonen. Hoewel aanhoudend geketend aan een soldaat, was hij vrij zijn vrienden te ontvangen en te werken voor de voortgang van de zaak van Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 329, 330.

WOENSDAG

Prediken in Rome

- 4. Op welk moment kwamen veel mensen samen in het huis van Paulus? Wat was het resultaat van Paulus' prediking? Handelingen 28:23-29.**

Handelingen 28:23-29 *En nadat zij voor hem een dag vastgesteld hadden, kwamen er velen naar de plaats waar hij verbleef. Hij legde het Koninkrijk van God aan hen uit en getuigde ervan, en hij probeerde hen, van 's morgens vroeg tot de avond toe, zowel uit de Wet van Mozes als uit de Profeten, te bewegen tot het geloof in Jezus. En sommigen lieten zich wel overtuigen door wat er gezegd werd, maar anderen geloofden niet. En zij waren het niet met elkaar eens en zij gingen uiteen nadat Paulus dit ene woord gezegd had: Terecht heeft de Heilige Geest door Jesaja, de profeet, tegen onze vaders gezegd: Ga naar dit volk toe en zeg: Met het gehoor zult u horen, maar beslist niet begrijpen, en ziende zult u zien, maar beslist niet opmerken, want het hart van dit volk is vet geworden en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen. Laat het u dan bekend zijn dat de zaligheid van God aan de heidenen gezonden is, en die zullen luisteren. En nadat hij dit gezegd had, gingen de Joden weg, heftig onder elkaar redetwistend.*

“Paulus verklaarde dat hij in zijn onbekeerde staat Christus had gekend, niet door persoonlijke kennismaking, maar enkel door de voorstelling die hij samen met anderen over het karakter en het werk van de verwachte Messias had gekoesterd. Hij had Jezus van Nazareth als een bedrieger verworpen, omdat Hij niet aan zijn verwachting beantwoordde. Maar nu waren Paulus' denkbeelden over Christus en Zijn zending veel geestelijker en verhevener. Hij was nu bekeerd. De apostel verzekerde dat hij hun Christus niet naar het vlees voorstelde. Herodes had Christus in de dagen van Zijn menselijkheid gezien. Annas, Pilatus, de priesters en oversten en ook de Romeinse soldaten hadden Hem gezien. Maar zij hadden Hem niet met ogen des geloofs aanschouwd. Zij hadden Hem niet als de verheerlijkte Verlosser gezien. Christus in geloof aan te nemen, een geestelijke kennis van Hem te bezitten, is belangrijker dan een persoonlijke kennismaking met Hem toen Hij op aarde verscheen. De gemeenschap met Christus waarin Paulus zich nu verheugde, was inniger en duurzamer dan slechts aardse en menselijke vriendschap.

Toen Paulus sprak over hetgeen hij ondervond, en getuigde van wat hij omtrent Jezus van Nazareth als de Hope van Israël had gezien, lieten degenen die oprecht naar waarheid zochten, zich overtuigen. Zijn woorden maakten tenminste op sommige gemoederen een onuitwisbare indruk. Anderen echter weigerden halsstarrig het duidelijke getuigenis van de Schriften aan te nemen, zelfs toen het hun

werd voorgelegd door iemand die de bijzondere voorlichting van de Heilige Geest bezat. Zij konden zijn argumenten niet weerleggen, maar toch weigerden zij zijn gevolgtrekkingen te aanvaarden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 333, 334.

DONDERDAG

- 5. Hoe gebruikte de apostel de tijd die hij als gevangene doorbracht? Hoe maakte hij gebruik van de communicatiemiddelen die toen bestonden? Handelingen 28:30, 31.**

Handelingen 28:30, 31 *En Paulus bleef twee volle jaren in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen die naar hem toe kwamen. Hij predikte het Koninkrijk van God en gaf onderwijs over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, ongehinderd.*

“Door de voorzienigheid van God vloeide uit deze vertraging de bevordering van het evangelie voort. Door de gunst van hen die Paulus moesten bewaken, was het hem toegestaan in een ruim en gerieflijk huis te wonen, waar hij vrijelijk zijn vrienden kon ontmoeten en ook dagelijks de waarheid kon voorhouden aan hen die naar hem kwamen luisteren. Zo zette hij gedurende twee jaren zijn arbeid voort, ‘predikende het Koninkrijk Gods, en onderricht gevende aangaande de Here Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering’.

Gedurende deze tijd werden de gemeenten die hij in vele landen had gesticht niet vergeten. In het besef van de gevaren die de tot het nieuwe belofte bekeerden bedreigden, probeerde de apostel zo veel mogelijk door waarschuwingsbrieven en praktische onderrichtingen in hun noden te voorzien. Vanuit Rome zond hij toegewijde arbeiders die niet alleen voor deze gemeenten zouden arbeiden, maar ook in velden die hij zelf nog niet had bezocht. Deze dienaren versterkten als wijze herders het door Paulus zo goed aangevangen werk; en de apostel, die door voortdurende verbinding met hen over de toestand en de gevaren van de gemeenten op de hoogte werd gehouden, was in staat een wijs toezicht over allen uit te oefenen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 334.

VRIJDAG

- 6. Wat schreef Paulus over zijn onafscheidelijke reisgenoten die hem vrijwillig verzorgden in de gevangenis en konden schrijven over zijn ervaringen? Kolossensen 4:12-14.**

Kolossensen 4:12-14 *Epafras groet u, die er een van u is, een dienst-knecht van Christus, die altijd voor u strijdt in de gebeden, opdat u, volmaakt en volkomen, vaststaat in heel de wil van God. Want ik getuig van hem dat hij een grote ijver heeft voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor hen die in Hiërapolis zijn. Lukas, de arts, de geliefde, groet u, en Demas.*

“Onder Paulus’ helpers te Rome bevonden zich vele van zijn vroegere vrienden en medewerkers. Lucas, ‘de geliefde geneesheer’, die hem op zijn reis naar Jeruzalem, gedurende de twee jaren van gevangenschap te Caesarea en op zijn gevaarvolle tocht naar Rome ter zijde had gestaan, was nog steeds bij hem. Ook Timotheüs verleende hem trouwe hulp. Tychicus, de ‘geliefde broeder en trouwe dienaar en mededienstknecht in de Here’, stond de apostel op nobele wijze bij. Ook Demas en Marcus waren bij hem. Aristarchus en Epafras waren zijn ‘medegevangenen’. (Kolossensen 4:7-14).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 335.

SABBAT

In Christus te sterven is eeuwig gewin

7. **Wat realiseerden de medegelovigen zich nadat Paulus van hen werd gescheiden? Wat waren zijn laatste woorden? 2 Timotheüs 4:6, 7.**

2 Timotheüs 4:6, 7 *Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden.*

“Op deze wijze oefende Paulus, ogenschijnlijk van daadwerkelijke arbeid verstoten, een verder strekkende, en meer blijvende invloed uit dan wanneer hij zich vrijelijk onder de gemeenten had kunnen bewegen zoals dit in vroegere jaren het geval was geweest. Als een gevangene des Heren bezat hij een grotere steun aan de toegenegenheid van zijn broeders; en zijn woorden, geschreven door iemand die om Christus’ wil gebonden was, dwongen groter aandacht en eerbied af dan toen hij persoonlijk bij hen vertoefde. Eerst toen Paulus hun ontnomen was, beseften de gelovigen hoe zwaar de lasten waren die hij om hunnentwil had gedragen. Tot nu toe hadden zij zich meestal

verontschuldigd verantwoordelijkheden en lasten op zich te nemen, omdat zij zijn wijsheid, tact en onbedwingbare energie niet bezaten; maar nu, in hun onervarenheid, doordat zij hadden nagelaten de door hen geschuwde lessen te leren, prezen zij zijn waarschuwingen, raadgevingen en onderrichtingen, terwijl zij zijn persoonlijk werk niet op prijs hadden gesteld. En toen zij vernamen van zijn moed en geloof gedurende zijn lange gevangenschap, werden zij tot grotere trouw en ijver in de zaak van Christus aangespoord. [...]

In alle stilte werd Paulus naar de strafplaats gebracht. Slechts weinige toeschouwers mochten aanwezig zijn, want zijn vervolgers, opgeschrikt door de grote invloed die van hem uitging, vreesden dat zelfs door zijn dood bekeerlingen voor het christendom gewonnen zouden worden. Maar ook de geharde soldaten, die hem begeleidden, luisterden naar zijn woorden, en vol verbazing zagen ze hoe hij opgeruimd, en zelfs blijmoedig was met de dood voor ogen. Voor sommigen die getuige waren van zijn martelaarschap, van zijn vergevensgezindheid tegenover zijn moordenaars en van zijn onwankelbaar vertrouwen in Christus tot het einde toe, was hij een geur ten leven. Meer dan één aanvaardde de Heiland die door Paulus verkondigd werd, en bezegelde niet lang daarna onbevreesd zijn geloof met zijn bloed.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 334, 335, 372.

Ter overdenking

“Bijna twintig eeuwen zijn voorbijgegaan sinds de bejaarde Paulus zijn bloed vergoot als getuige voor het Woord Gods en het getuigenis van Jezus Christus. Geen hand registreerde voor latere geslachten de laatste momenten uit het leven van deze heilige man. Maar de Inspiratie heeft voor ons zijn laatste getuigenis bewaard. Als een bazuingeschal weerklonk zijn stem door de eeuwen heen, en bemoedigde hij door zijn eigen moed duizenden getuigen voor Christus, en wekte hij in duizenden harten die onder smart gebukt gingen, de weerklank van zijn triomfantelijke blijdschap: ‘Ik word als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop beëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning hebben liefgehad’ (2 Timotheüs 4:6-8).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 375.

Zendingsbericht van de Virtuele Zendingsschool

Voorlezen op Sabbat 29 juni 2024

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 6 juli 2024 worden ingezameld

Beste leden en bezoekers van de wereldwijde gemeente,

“Ware opvoeding is een zendingstraining. Ieder kind van God is geroepen om een zending te zijn; wij zijn geroepen tot een dienst van God en onze medemens; en om ons daarvoor geschikt te maken zou die dienst een onderwerp van de opvoeding moeten zijn.” *–De weg tot gezondheid.* blz. 331.

We brengen hartelijke groeten aan allen die een integraal deel zijn geweest van Gods gemeente, en delen in de vreugde van het verspreiden van de leringen van de Heer naar alle uithoeken van de wereld. Vandaag komen we voor u met een nederig verzoek, waarbij we genereuze bijdragen zoeken ter ondersteuning van een belangrijk initiatief dat immense potentie heeft voor de toekomst van Gods werk.

In deze snel veranderende wereld hebben virtuele en online leermethoden zich ontwikkeld en zijn ze zeer voordelig. Met erkenning van het belang van deze verschuiving naar digitaal onderwijs, zijn we dankbaar om de virtuele zendingsschoolmodule in het Engels te introduceren, die is ontworpen volgens internationale onderwijsnormen. Het biedt een uitgebreid curriculum vergelijkbaar met studiemodules in de Verenigde Staten. We zijn verheugd te kunnen aankondigen dat het succesvol afronden van het programma zal resulteren in het behalen van een certificaat van het gewaardeerde Berea Academy of the United States. Om gemakkelijke toegankelijkheid te waarborgen, wordt dit initiatief gefaciliteerd via het Kibaha Berea Adventist Institute in Tanzania, waardoor aspirant-zendingelingen over de hele wereld een hoogwaardige opleiding kunnen volgen en zich kunnen voorbereiden op belangrijk dienstwerk. Meer details zijn beschikbaar op de website van het instituut op <https://www.kibaha-sda1844.org/>.

Het leerplan omvat een breed scala aan onderwerpen, waaronder Bibliologie, Profetie, Kerkadministratie, Ontwikkeling van Human Resources, Hermeneutiek, Homiletiek, Openbaar Spreken, Colporteren,

Zendingswerk en Evangelisatie en andere geestelijke en praktische disciplines. Deze onderwerpen zijn van vitaal belang voor individuen die hun geloofsinzicht willen verdiepen en hun vermogen om het evangelie effectief aan anderen over te brengen, willen verbeteren. Een ander gebied waar veel studenten training nodig hebben, is het beheersen van de Engelse taal, en het instituut heeft plannen om binnenkort een Engels taalprogramma toe te voegen aan het leerplan.

Met de kracht van technologie in gedachten, is dit programma toegankelijk voor individuen over grenzen heen, waardoor geografische barrières worden verwijderd en een mondiaal platform voor geestelijk onderwijs wordt gecreëerd. In dit onderling verbonden tijdperk geloven we dat het virtuele formaat van deze zendingsschool het mogelijk zal maken om individuen uit diverse achtergronden, culturen en landen te bereiken en te inspireren. Het zal een verenigde gemeenschap bevorderen die zich inzet voor het dienen van de Heer door Zijn boodschap van liefde en verlossing te verspreiden, waardoor het mogelijk wordt voor individuen om als zendelingen, Bijbelarbeiders, predikanten en ouderlingen te dienen op hun respectievelijke locaties.

De noodzaak van gekwalificeerde arbeiders wordt steeds belangrijker. In veel Afrikaanse landen vereisen overheden dat allen die als predikanten en ouderlingen dienen, specifieke kwalificaties hebben in religieuze beroepen om de geestelijke groei en ontwikkeling van hun lokale gemeenten te waarborgen. Dit is ook elders in de wereld noodzakelijk. Een ander groot voordeel is dat de vereiste kosten voor virtuele zendingsschoolstudies ook gesubsidieerd kunnen worden, waardoor degenen die geroepen zijn om te dienen – maar weinig middelen hebben – de nodige opleiding en training kunnen krijgen.

Echter, om dit initiatief werkelijkheid te laten worden, is uw financiële steun nodig. Genereuze bijdragen zullen het mogelijk maken om het programma aan te bieden aan mensen die graag hun leven willen wijden aan het verspreiden van de leringen van de Heer, maar financiële steun nodig hebben om formeel onderwijs te volgen. Door te investeren in dit streven, helpt u met het bevorderen van een nieuwe generatie toegewijde discipelen, uitgerust met de vaardigheden en kennis om een blijvende impact te hebben op het leven van anderen.

We smeken jullie om jullie harten te openen en bij te dragen aan dit waardevolle doel. Uw steun zal niet alleen degenen in nood opheffen, maar ook het fundament van Gods gemeente versterken, en zo de geheiligde verantwoordelijkheid vervullen om de liefde en boodschap van Christus naar de verste uithoeken van de aarde te verspreiden. Samen

kunnen we een wereldwijd netwerk van gepassioneerde individuen creëren die verenigd zijn in hun missie om de Heer te dienen. Onthoud de evangelieopdracht die de Verlosser heeft gegeven: “Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.” Matthéüs 28:19, 20.

Lat ons deze kans aangrijpen om een verschil te maken in het leven van anderen, hen die geroepen zijn om te dienen te versterken, en hoop en redding te brengen aan ontelbare zielen. Ongeacht de omvang ervan, zal uw bijdrage een significante impact hebben op het succes van dit programma.

“Dit doel moet christelijke ouders en leraars altijd voor ogen blijven. Wij weten niet in welke tak van dienst onze kinderen werkzaam zullen zijn. Zij kunnen hun leven in de gezinskring doorbrengen; zij kunnen voor hun leven een gangbaar beroep kiezen, of als evangeliedienaar naar heidense landen gaan; maar allen zijn gelijk geroepen als zendeling voor God, dienaren van genade voor de wereld.” –*De weg tot gezondheid*. blz. 331.

Moge de Heer u overvloedig zegenen terwijl u overweegt deel te nemen aan dit vitale streven door uw zegen te delen via opoffering voor de speciale Sabbatschoolgaven van volgende week voor het virtuele zendelingsschoolproject. Laten we elk zaad van kennis, mededogen en geloof zaaien ter ondersteuning van Gods gemeente in de wereld.

In dienst van Christus,

–*Predikant Douglas Francis*
Het dagelijks bestuur van de Generale Conferentie